

உ

சிவமயம்.

திருநீர்த்தலபுராணம்.

இழையூர்

வடமலை நாசனக்குடை மன்னர்

இயற்றியது.

பென்ஷன்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட்டு முனிசிபு

வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை

அவர்கள்

சென்னபட்டணம்

வேப்பேரி

ராம நிலய விவேகாநந்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தது.

—

March, 1908.

Copyright reserved.

சிவமயம்.

பதிப்புரை.

இப்புராணக் கையெழுத்துப் பிரதி யொன்றை சென்னை யிலிருக்கும் ஹைகோர்ட்டு வக்கில் குமஸ்தாவும் திருநீர் - பிரமபூர் வேம்பு ஐயர் அவர்கள் குமாரருமாகிய ம-நா-நா-பூர் - கிருஷ்ண ஐயர் என்பவர் சற்றேறக்குறைய ஒரு வருடத்துக்கு முன்னே என்னிடம் கொடுத்தார். அதை அச்சிட வுத்தேசித்து வேறு பிரதி யொன்று எழுதி அஷ்டாவதானம் பூவை - கலியாண சுந்தர முதலியார் அவர்களிடம் அனுப்பிப் பார்வைபிட்டுக் கொடுக்கும்படிக் கேட்டேன். அவர்கள் ஒருவாறு பார்த்து அச்சிடலாம் என்று திருப்பியனுப்பினார்கள். என் குமாரன் சிரஞ்சீவி செங்கல்வராயன் ஸ்தல யாத்திரையாக திருச்சிராபுரம் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றபோது தீருக்கும் போயிருந்தான். அங்கே ம-நா-நா-பூர் - பரதேசியாபிள்ளை என்பவர் ஏட்டுப் பிரதியொன்று அவனிடம் கொடுத்தார். இவ்விரண்டு பிரதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு அச்சிடத் துணிந்தேன். இப்புத்தகத்தில் என்ன பிழை யிருந்தபோதிலும் கற்றறிந்த பெரியோர் பொறுத்தருளி, அதிற் கூறியிருக்கும் உத்தம சரித்திரங்களையே மேலாகக் கொள்வார்க ளென்று நம்பி யிருக்கின்றேன். பிரதிகள் கொடுத்து உதவினோர் முதலிய எல்லோருக்கும் என் மனப்பூர்வமான வந்தனம் அளிக் கின்றேன்.

பிலவங்களு,
பங்குனி.
March, 1908.

}

வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

பொருள் அடக்கம்.

	பக்கம்.
முகவுரை	1—2
நூலாசிரியர் வரலாறு	3
ஸ்தலத்துத் தேவாரப் பதிகங்கள்	4—6
கடவுள் வாழ்த்தும் பாயிரமும் (15-செய்யுள்)	9—12
1. தலமான்மியச் சருக்கம் (32-ஹை)	13—18
2. கயிலைச் சிறப்புச் சருக்கம் (20-ஹை)	19—22
3. கணநாதர்ச் சருக்கம் (20-ஹை)	22—25
4. இந்திரன் பூசைச் சருக்கம் (30-ஹை)	25—30
5. கானநிர்த்தனச் சருக்கம் (29-ஹை)	30—35
6. ஆதித்தன் பூசைச் சருக்கம் (36-ஹை)	35—41
7. வில்வச் சருக்கம் (29-ஹை)	41—46
8. சூரியன் பேறுபெற்ற சருக்கம் (20-ஹை)	46—50
9. சந்திரன் பூசைச் சருக்கம் (29-ஹை)	50—55
10. அலவன் பூசைச் சருக்கம் (51-ஹை)	55—65
11. ஆலால சுந்தரி பூசைச் சருக்கம் (20-ஹை)	65—68
12. செம்பியன் பூசைச் சருக்கம் (30-ஹை)	69—73
13. திருப்புன்கூர்ச் சருக்கம் (20-ஹை)	74—77
14. தீர்த்தச் சருக்கம் (19-ஹை)	77—80
ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪00.	
முனையலுவார் நாயனார் புராணம்.	81—82

சிவமயம்.

முகவுரை.

நீரே என்பது சோழாளநாட்டிற், காவிரிமாநதியின் வடக்கே புள்ள பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று. இது மாயூரத்துக்கு வடமேற்கு மூன்று மைல் தூரத்திலும், ஆந்த தாண்டவபுரம் ரெயில் ஸ்டேஷனுக்குத் தென் மேற்கு ஒரு மைல் தூரத்திலும் இருக்கிறது. மாயூரத்திலிருந்து போகவேண்டுமானால் திரு அமுந்தூர் என்னும் ஊர் வழியே போகவேண்டும்.

ஊழிக்காலத்திலும் உலவாது நீடித்திருக்கும் தலமாதலின் இதற்கு நீரே என்னும் திருநாமம் எய்தியது. இதனைப் * “பிரளயகா லம்வரினுஞ் சிதையா தாலே, ஒப்பரிய நீரே என் றெருதிருப்பே ரெப்பொழுது முரைப்பர் மாதோ” எனப் புராணத்தில் வருவதாலும் அறியலாகும்.

தேவாரம், பெரியபுராணம் ஆதிக் நூல்கள் பாடல்பெற்ற காலத்தும் இத்தலம் நிலவளம், நீர்வளம் நிறைந்து விளங்கினதால் ‘நெல்லால் விளைகழனி நீரோனை’ என்றும், ‘நிறைபுனற் கழனிச் செல்வ நீரே’ என்றும், ‘செல்வ நீரே’, ‘திருநீரே’ என்றும், தேவாரத்திலும், பெரியபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நீரேப்பெருமானது பெருமை சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “கற்ற கல்வியிலும் மினியானே” என்றும், “கோடி தேவர்கள் கும்பிடு நீரேக் கூத்தனைப் பணியா விடலாமே” என்றும் அருமையாக உரைத்ததின் மூலமாய்த் தெள்ளிதில் விளங்கும்.

* தலமான்மயச் சருக்கம் உய ஆவது செய்யுளைப்பார்க்க.

ஸ்தலவிராயகர் பெயர்: ... பாலகணேசர்.

ஸ்வாமி திருநாமங்கள்: ... { சோமநாதர்.
கானரித்த சங்கரர்.
* (பாடியாடியதேவர்.)

அம்பிகை திருநாமங்கள்: ... { † வேயுறு தோளியம்மை.
‡ அதிகாந்தியம்மை.
வேதநாயகி.

தீர்த்தங்கள் ஒன்பது: ... ஆந்த தீர்த்தம்,
சேங்கழ நீரோடை. சூரியதீர்த்தம், சந்திரதீர்த்தம், இந்திர
தீர்த்தம், பத்திரகாளிதீர்த்தம், முனிவர்தீர்த்தம், பருதிகுண்டம்,
வருணதீர்த்தம்.

ஸ்தலவிராயகம்: மகிழ மரம்.

வழிபட்டுப் பேறு பெற்றோர்: இந்திரன், சூரியன்,
சந்திரன், நண்டு, காளி.

இந்தத் தலம் வகுளாரணியம் என்றும், மகிழாரணியம்
என்றும், மகிழவனம் என்றும் வழங்கும்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய முனை
யவோர் நாயனார் என்பவர் திருநீரில் அவதரித்தவரானதா
லும், அவரைப்பற்றி இப்புராணத்தில் ஒன்றுஞ் சொல்லப்
படாமையாலும், அவர் புராணத்தைப் பெரியபுராணத்திலிருந்
தெடுத்தெழுதி, இப்புராணத்தின் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்
டிருக்கிறது.

* “பாடியாடும் பரிசே புரிந்தானை” சுந்தரர்-தேவாரம்

சு-ஆவது செய்யுள்.

† சுந்தரர் தேவாரம் அ-ஆவது செய்யுளைப்பார்க்க.

‡ ‘நீக்காத பேரோளி’ அப்பர் தேவாரம் ௫-ஆவது செய்யுள்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இப்புராணம் இயற்றியவர் இறையூர் வடமலை நாரணக் குடை என்பவர். இவரை வடமலைப்பிள்ளையன் என்றும், வடமலையப்ப பிள்ளை என்றும் சொல்லுவர். இவர் சற்றேறக்குறைய இருநூறு வருடங்களுக்கு முன், திருவரங்கத்துக் கருகாமையிலுள்ள ஒரு சிறு கிராமத்தில், சைவ வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தவர். கல்விபற்றி வல்லவராய்ச் சேனாபதி என்னும் உத்தியோகம் பெற்றுப், பின்பு ராஜப்பிரதி நிதியாகித் திருநெல்வேலியிலிருந்து அரசு புரிந்து வந்தார். இவர்க்கு மேலாயிருக்கும் அரசன் இவர் திறத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, இவருக்கு ஐயன் என்னும் பட்டத்தை அளித்தான். அதுமுதல் இவருக்கு வடமலையப்ப பிள்ளையன் என்னும் பெயர் வழங்கிற்று. மச்சபுராணம் இவர் செய்த வேறு நூல். இவருடைய ஞானசாரியர் சோழநாட்டிலுள்ள துகிலி கஞ்சனூர் என்னும் பதியில் விற்றிருந்த சுவாமிநாத தேசிகர் என்று இப்புராணங் கூறுகிறது. ஆனால் மச்சபுராணத்தில் குருவணக்கத்தில், இவ்வாசிரியர் பெயர் சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்று கண்டிருக்கிறது. இவ் வித்தியாசத்துக்குக் காரணம் புலப்படவில்லை.

இந்நூல் மிக எளிய நடையில் வெகு நன்றாகப் பாடப் பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களிற் சித்திரக் கவிகளும் அமைந்திருக்கின்றன. அவைகளால் ஆசிரியருடைய சாமர்த்தியம் நன்கு விளங்குகின்றது.

இவர் வரலாற்றின் விரிவை மச்சபுராணத்திற் கண்டு கொள்க.

சிவமயம்.

நீநாவுக்கரசு கவாயிகள் அருளிச்செய்த தேவாரப்பதிகம்

திருப்புன்கூர் - திருநீரூர்.

திருத்தாண்டகம்.

நீருச்சிறம்பலம்.

பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான் றன்னைப் பேணுதா
ரவர்தம்மைப் பேணு தானைத், துறவாதே கட்டறுத்த
சோதியானைத் தூநெறிக்குந் தூநெறியாப் நின்றான் தன்னைத்,
திறமாய வெத்திசையுந் தானே யாகிக் திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோகனை, நிறமா மொளியான நீரூனை நீதனே நென்
னேனா னினையா வாறே. (க)

பின்றுனு முன்றுனு மானான் றன்னைப் பித்தர்க்குப் பித்
தனாய் நின்றான் றன்னை, நன்றாங் கறிந்தவர்க்குந் தானே யாகி
நல்வினையுந் தீவினையு மானான் றன்னைச், சென்றோங்கி விண்
ணளவுந் தியா னானைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை,
நின்றாய நீரூர் நிலாவி னானை நீதனே நென்னேனா னினையா
வாறே. (உ)

இல்லானை யெல்விடத்து முள்ளான் றன்னை யினிய
நினையாதார்க் கின்னா தானை, வல்லானை வல்லடைந்தார்க் கரு
ளும் வண்ண மாட்டாதார்க் கெத்திறத்து மாட்டா தானைச்,
செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப் பானைத் திருப்புன்கூர்
மேவிய சிவலோகனை, நெல்லால் விளைகழனி நீரூனை நீதனே
நென்னேனா னினையா வாறே. (ஈ)

கலைஞானங் கல்லாமே கற்பித் தாணிக் கடுநகஞ் சாரா
மே காப்பான் றன்னைப், பலவாய் வேடங்க டானே யாகிப்
பணிவார்கட் கங்கங்கே பற்று னானைச், சிலையாற் புரமெரித்த
தீயாடிபைத் திருப்புன்கூர் மேனிய சிவலோகனை, நிலையார்
மணிமாட நீரோனை நீதனே நென்னேநா னினையா வாறே ()

நோக்காதே யெவ்வளவு நோக்கி னானை நுணுகாதே யா
தொன்று நுணுகி னானை, யாக்காதே யாதொன்று மாக்கினானை
யணுகாதா ரவர்தம்மை யணுகா தானைத், தேக்காதே தெண்
கடனஞ் சுண்டான் றன்னைத் திருப்புன்கூர் மேனிய சிவலோ
கனை, நீக்காத பேரொளியேர் நீரோனை நீதனே நென்னேநா
னானையா வாறே. (ரு)

பூணலாப் பூணனைப் பூசாச் சாந்த முடையானை முடை
நாறு புன்கலத்தி, லூணலா பூணனை யொருவர் காண வுத்த
மனை யொளிதிகழு மேனியானைச், சேணுலாஞ் செழும்பவ
ளக் குன்றொப் பானைத் திருப்புன்கூர் மேனிய சிவலோகனை,
நீணுலா மலர்க்கழனி நீரோனை நீதனே நென்னேநா னினையா
வாறே. (ர)

உரையார் பொருளுக் குலப்பினானை யொழியாமேயெவ்
வுயிரு மானான் றன்னைப், புரையாய்க் கனமாயாழ்ந் தாழா
தானைப் புதியனவு மாய்மிகவும் பழையான் றன்னைத், நிரை
யார் புனல்சேர் மகுடத் தானைத் திருப்புன்கூர் மேனிய சிவ
லோகனை, நிரையார் மணிமாட நீரோனை நீதனே நென்னேநா
னானையா வாறே. (எ)

கூரரவத் தனையானுங் குளிர்தண் பொய்கை மலரவ
னுங் கூடிச்சென் றறிய மாட்டா, ராரொருவ ரவர்தன்மை
யறிவார் தேவ ரறிவோமென் பார்க்கெல்லா மறிய லாகாச்,

சீராவக் கழலான நிழலார் சோலைத் திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோகனை, நீராவத் தண்கழனி நீரோனை நீதனே நென்
னேநா னினையா வாழே. (அ)

கையெலா நெய்பாயக் கழுத்தே கிட்டக் கால்நிமிர்த்து
நின்றுண்டுங் கையர் சொன்ன, பொய்யெலா மெய்யென்று
கருதிப் புக்குப் புள்ளுவரா லகப்படா நுய்யப் போந்தேன்,
செய்யெலாந் செழுங்கமலப் பழன வேலித் திருப்புன்கூர்
மேவிய சிவலோகனை, நெய்தல்வாழ் புனற்படப்பை நீரோனை
நீதனே நென்னேநா னினையாவாழே. (ஆ)

இகழமா நெங்ஙனே யேழை நெஞ்சே யிகழாது பரங்
தொன்றய் நின்றன் றன்னை, நகழமா வரைக்கீழிட் டரக்கர்
கோனை நலனழித்து நன்கருளிச் செய்தான் றன்னைத், திகழ
மா மதகரியி னுரிபோர்த் தானைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவ
லோகனை, திகழமா வல்லானை நீரோனை நீதனே நென்னே
நா னினையா வாழே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்.

பண் - தக்கேசி.

நீ ரு சீ சி ந் ற ம் ப ல ம்.

ஊர்வ தோர்விடை யொன்றுடை யானை யொண்ணு தற்
றனிக் கண்ணுத லானைக், கார தார்கறை மாமிடற் றானைக் கரு
த லார்புர மூன்றெரித்தானை, நீரில் வானைவ ரால்குதி கொள்ளு
நிறைபு னற்கழ னிச்செல்வ நீளூர், பாரு ளார்பர வித்தொழ
நின்ற பரம னைப்பணி யாவிட லாமே. (க)

துன்னு வார்சடைத் தாமதி யானைத் துயக்க றுலகை தோ
ன்றுவிப் பானைப், பன்னு நான்மறை பாடவல் லானைப் பார்த்த
னுக்கருள் செய்த பிரானை, என்னை யின்னரு ளெய்துவிப் பா
னை யேதி லார்தமக் கேதிலன் றன்னைப், புன்னை மாதவி போ
தலர் நீரூப் புனித னைப்பணி யாவிட லாமே. (உ)

கொல்லு மூவிலை வேலுடை யானைக் கொடிய காலனை
யுங்குமைத் தானை, நல்ல வானெறி காட்டுவிப் பானை நாஞ் நா
முகக் கின்றபி ரானை, அல்ல லில்லரு ளேபுரி வானை யாடுநீர்
வயல் சூழ்புனல் நீள்க், கொல்லை வெள்ளெரு தேறவல் லா
னைக் கூறி நாம்பணி யாவிட லாமே. (ங)

தோடு காதிடு தானெறி யானைத் தோற்ற முந்தூறப் பாய
வன் றன்னைப், பாடு மாமறை பாடவல் லானைப் பைம்பொழிற்
குயில் கூவிட மாடே, ஆடு மாம்பி லன்னமோ டாட அலை
புனற்கழ னித்திரு நீளர், வேட னாயபி ரானவன் றன்னை
விரும்பி நாம்பணி யாவிட லாமே. (ச)

குற்ற மொன்றடி பாரில ரானுற் கூடு மாறத னைக்கொடுப்
பானைக், கற்ற கல்விபி லும்மினி யானைக் காணப் பேணு மவர்க்
கெளி யானை, முற்ற லைஞ்சந்து றந்திருப் பானை மூவ ரின்
முதலாயவன் றன்னைச், சுற்று நீர்வயல் சூழ்திரு நீள்த்
தோன்ற லைப்பணி யாவிட லாமே. (ரு)

காடி லாடிய கண்ணுத லானைக் காலனைக்கடிந் திட்ட பிரா
னைப், பாடி யாடும் பரிசே புரிந்தானைப் பற்றி னோடுசுற் றம்
மொழிப் பானைத், தேடி மாலயன் காண்பரி யானைச் சித்த முந்
தெளி வார்க்கெளி யானைக், கோடி தேவர்கள் கும்பிடு நீள்க்
கூத்தனைப்பணி யாவிட லாமே. (சு)

விட்டி லங்கெரி யார்கையி னானை விடி லாதவி யன்புக
ழானைக், கட்டு வாங்கந்த ரித்தபி ரானைக் காதி லார்கன கக்

குழை யானை, விட்டி. லங்குபுரி நூலுடை யானை விர்த வர்
தலை யோடுகை யானைக், கட்டி யின்கரும் போங்கிய நீள்க்
கண்டு நாம் பணி யாகிட லாமே. (எ)

மாய மாயம னங்கெடுப் பாணை மனத்து னேமதி யாயிருப்
பாணைக், காய மாயமு மாக்குவிப் பாணைக் காற்று மாய்க்கன
லாய்க்கழிப் பாணை, ஓயு மாறுறு நோய்புணர்ப் பாணை யொல்லை
வல்வினை கள்கெடுப பாணை, வேய்கொள் தோளுமை பாகனை
நீளர் லேந்தனைப்பணி யாவிட லாமே. (ஏ)

கண்ட முங்கறுத் திட்டபி ராணைக் காணப் பேணும வர்க்
கெளி யானைத், தொண்ட ரைப்பெரி தும்முகப் பாணைத் துன்
ப முந்துறந் தின்பினி யானைப், பண்டை வல்வினை கள்கெடுப
பாணைப் பாக மாமதி யானவன் றன்னைக், கெண்டை வானை
கிளர்புனல் நீள்க் கேண்மை யாற்பணி யாவிட லாமே. (ஈ)

அல்ல லுள்ளன திர்த்திடு வானை யடைந்த வர்க்கழு தாபிடு
வானைக், கொல்லை வல்லர வம்மசைத் தானைக் கோல மாகரி
யின்னுரி யானை, நல்ல வர்க்கணி யானவன் றன்னை நானுங் கா
தல்செய் கின்றபி ரானை, யெல்லி மல்லிகை யேகமழ் நீடு மே
த்தி நாம்பணி யாவிட லாமே. (ய)

பேரோ ராயிர மும்முடை யானைப் பேசினுற்பெரி தும்
மினி யானை, நீளர் வார்சடை நின்மலன் றன்னை நீளர் நின்று
கந் திட்டபி ரானை, ஆரூ ரன்னடி காண்பதற் கன்பா யாதரித்
தழைத் திட்டவிம் மலை, பாரு ரும்பர வித்தொழ வல்லார்
பத்த ராய்முத்தி தாம்பெறு வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

நீரேத் தலபுராணம்.

காப்பு.

சீர்பூத்த தடந்திரைக்கா விரிநாட்டு வடகரைபிற் சிறந்து
வேலை, பார்பூத்த மகிழ்வனமாம் நீரேற் கீதமுறை பாடியாடுந்,
தார்பூத்த சடைமுடியார் தலம்பூத்த மகிமைதனைத் தமிழாற்
பாடக், கார்பூத்த வொருகோட்டு மும்மதநால் வாய்க்களிறு
காப்ப தாமே.

கானநிர்த்த சங்கரர்.

பூமேவு திருமருவி நிலைமகனாக் கணிகலமாய்ப் புனித
நீரேத், தேமேவு மகிழ்வனத்திற் றிருமாலு நான்முகனுஞ்
சிறந்து போற்றக், காமேவு புரந்தரனார் நிரந்தரமும் பூசை
செயுங் கருத்தை யோர்ந்து, பாமேவு சதிமுறைபிற் பாடி
யாடியதேவைப் பணிதல் செய்வாம். (க)

வேயுறுதோளி யம்மை.

அலகிலா வினையாடல் புரிந்தருளு மகிழ்வனத் தமலர்
கங்கை, யிலகுவார் சடைமவுலிப் பெருமானு ரிடத்தில்வள
ரிமயமங்கை, திலகவா ணுதற்கருங்கட் செங்கனிவாய் வெண்
முரற் செல்வி யீரேழ், உலகெலா மீன்றருள்வே யுறுதோளி
பாதமல ருளத்துள் வைப்பாம். (உ)

விநாயகர்.

தினகரற்கு வரமுதவு தேவியதி காந்திபுணர் செல்வர்
நீரே, அனகர்மகிழ் வுனநாதர் தலமகிமை தனைச்சிறியே னன்
பிற் கூறப், பனகபதி கொண்டாடப் பாரதத்தின் பெருங்

கதையைப் பண்டோர் கோட்டாற், கனகவரை தனில்வரை
புங் கரடமதக் களிற்றினடி கருத்துள் வைப்பாம். (௩)

முருகர்.

ஞான வித்தகர் நான்மறை அம்புகழ் நீரேக்
கான நிர்த்தன சங்கரர் தங்கதை கழற
வான வார்க்கிடர் தீரவை வேற்படை யேவித்
தான வர்ப்பொரு சண்முக னைப்பர வுதுமே. (௪)

நந்தி தேவர்.

நிலாவொளி பழுத்தமா நெடிய ஏற்றின்மேல்
உலாவுவார் மகிழ்வனத் துறையு நாயகர்
கலாமதி வேணியர் கணங்கட் கீசராஞ்
சிலாதர்தஞ் சுதர்பதஞ் சென்னி சேர்த்துவாம். (௫)

ஆலால சுந்தரி.

காலாலம் மறவீதனை விட்டியகண் னுதற்பரமர் கடுக்கை
மாலேக், கிலால வேணியர்வெண் னீறணிந்த செம்பவளக்
கேழ்மா மேருப், போலால நிழலில்வரு சோமநா யகருறையும்
புனித நீரே, ஆலால சுந்தரியா மந்தரிசெந் திருப்பாத மகத்
துள் வைப்பாம். (௬)

சரஸ்வதி.

பாணி யிற்கொள் படிக வடத்தின
ளாணி முத்தி நழுகிய மேனியள்
சேணி ருக்குமத் தேவரெ லாம்புகழ்
வாணி பொற்பத மாமலர் போற்றுவாம். (௭)

திருஞான சம்பந்தர்.

முழுமலத்துக் குறையுளெனுஞ் சமணமூட மதங்களெ
வா முறித்து விண்ணோர், தொழுமலத்த கத்திருத்தாட் கயற்

கணுமை பங்கர்பதந் துணியிற் பேர்ற்று, முழுமலத்தின் வழி
வளையூர்ந் துமிழ்தரள நிலவெறிக்கு மொலிரீர்ப் பண்ணைக்,
கழுமலத்து மெய்ஞ்ஞானக் கவுணியர்கோன் கமலபதங் கருத்
துள் வைப்பாம். (அ)

சந்தரர், திருநாவுக்கரசர், திருவாதவூரர், அறுபத்துமூவர்.

வேதனா ரணந்தேடிக்காணரிய பரஞ்சோதி விடைமே
லெந்தை, பாததா மரைநோவி இரவிலோர் தூதுசெல்லப்
பணித்தோன் றன்னைப், போதமே திருவுருவாந் திருநாவுக் கர
சையன்பு பூத்த சிந்தை, வாதவூ ரனைப்போற்றி யறுபத்து
மூவர்பதம் வணக்கஞ்செய்வாம். (ஆ)

தண்டிசர்.

பந்தபா சங்களற நல்வினையின் பகுதிவந்த பரம ஞானச்,
சிந்தையார் முழுதுணர்ந்த தெய்வநான் மறையவர்க்கோர் தில
கம் போல்வார், எந்தையார் பிறைமுடிக்குப் பாலாட்டு மளவை
யில்வந் திடறு செய்யுந், தந்தையார் தாளெறிந்த தண்டிசர்
புண்டரிகச் சரணம் போற்றி. (க0)

சுவாமிநாத தேசிகர்.

மாமேவு சோணாட்டிற் சிறப்பா யோங்கி வளர் துகிலி
கஞ்சனூர் மருவி வாழும், மாமேவு திருமறையோர் குலத்துட்
டோன்றிப் பாசவினை யகலஅருட் பார்வை பார்த்து, மாமேவு
மந்திரத்தை யுபதே சித்து ஞானபேர் தனைபுரிந்தென் னாளுங்
கஞ்சத், தேமேவு பெரும்புகழ்ச்சு வாமிநாத தேசிகன்பங்
கேருகத்தாள் சிந்தை செய்வாம். (கக)

அவையடக்கம்.

அண்டர்நா யகன்மகிழ் வனத்த ருங்கதை
பண்டுதேர் வடசொல்யான் தமிழிற் பன்னுதல்

தெண்டிரை முழக்கமுத் தேனின் வாரியோர்

வண்ண நசையுறு மாறு போன்றதே.

(கஉ)

ஆக்கியோன் பெயர்.

கங்கைக்கு டியசடிலர் அதிகாந்தி யிடப்பாகர் கான நிர்த்த, சங்கரனார் மகிழ்ரீர்த் தலபுரா ணத்தைமுது தமிழாற் செய் தான், பங்கயா சனக்கொலுவில் வீற்றிருக்கும் பணைமுலைச் செம் பவளச் செவ்வாய், மங்கைமே வியஇறையூர் வடமலை நா ரணக்குடைமா மன்ன ரேறே.

பாயிரம்.

சைவபுரா ணக்கோடி யுருத்திரசங் கிதையதனிற் றனி முன் னேது, மெய்வளரா றத்தியா யத்துரைத்த வைவனத் துள் விமலன் வாழு, மைவதியு மகிழ்வனரீ ரீர்த்தலமான் மிய மும்வெள்ளி மலையின் சீரும், தெய்வவடி வாகியிரு பறவை கண நாதராய்ச் சேர்ந்த வாறும்.

(கங)

இந்திரன்பூ சையுங்கான நிர்த்தனமு மினன்பூசை யியற் று மாறும், முந்தியவில் வச்சிறப்பு மிரவிக்கு வரங்கொடுத்த முறையுந் தூய, சந்திரன்பூ சையுமலவன் பூசையுமா காளி யின்பூ சையுஞ் சோழன், வந்தனையுந் திருப்புன்கூர் வளமும் நவ தீர்த்தத்தின் மகிமை தானும்.

(கச)

திருக்கிளரும் வடநூலாற் சூதர்முநி வர்க்குணர்ந்து செப்புங் காதை, சருக்கமொரு பதினான்காய்த் தனிவிருத்தம் நானூறாய்த் தமிழா லோங்கு, மருக்கமழு மிதழியந்தார் மகிழ வனத்தெந்நைபத மலரைப்போற்றிப், பொருட்கனியும் புகழ் ரீரீர்ப் புராணமுறை பிறழாமற் புகல்வன் மன்னே.

(கரு)

முதலாவது தலமான்மியச் சருக்கம்.

பூதலத்து மானிடரும் பொன்னாட்டு வானவரும் புகழ் பெற் றோங்கும், பாதலத்து மணிச்சடிகை நாகரும்கின் றறு தினமும் பணிந்து போற்றுந், தாதலர்பைந் துணர்விரியு மகிழ் வனத்து முனைத்தெழுந்த தலைவர் நீரீர், மாதலத்து மகிமையை யான் வரமுறையி னறிந்தவண்ணம் வகுப்பன் மாதோ. (க)

நந்துமிழ்வண் டாளநிலாக் கொப்புளிக்குங் கோமதிநன் னதிதி ரத்திற், செந்திருவுங் கலைமகளு மிமயமலை யீன்றெடு த்த செல்வமாதாஞ், சந்ததமு முவந்திருப்பத் தநுவிரா மன்வ குத்த தடம்பூங் காவில், இந்திரகற் பகம்போல நிறைந்திருக் கும் வன்னிமரத் திடத்தி னீழல். (உ)

வந்துசவு எனர்வசிட்டர் புலத்தியர்நங் குடமுநிவர் மீசி யத்திர், சிந்தைதெளி தருபிருகு கண்ணுவர்கோ தமர்சனகர் திகழ்வான் மீகர், முந்துபரா சரர்புலக ருரோமசர்கா சிபர்முத லா முநிவ ரெல்லார், தந்தமனை வியர்களுடன் தகும்யாக சாலை மிகச் சமைத்துச் சார்ந்தார். (ங)

அம்முநிவர் பெருவேள்வி யனைத்துமுடித் துவகையுட னமர்ந்த பின்னர், செம்மைதிகழ் சூதரையோ ராசனத்தி லினி திருத்தித் தெளிந்த ஞானத், தம்மனத்தி னன்பினுட னருக்கிய பாத் தியங்கொடுத்துத் தவத்தான்மிக்கீர், எம்மிதய மகிழ்ந்தி டவே சகலபுரா ணங்களுமுன் னியம்பி னீரால். (ச)

கரைகாண்டற் கரிதாய மறைவகுத்த மாமுனிவன் கருதி யோது, முரையாக வுமக்குரைத்த அறுமூன்று புராணத்து ஞாய்சை வத்தில், வரையாது சொலுங்கோடி யுருத்திரசங் கிதையின் மகிழ் வனத்து நீரீர், தரைமீதி லதிகமென வியம்பி னீர் விரித்துமின்னஞ் சாற்று மென்றார். (ரு)

என்றமுனி வரைநோக்கிச் சூதர்சடை முடிதுளக்கி யினிது கேண்பின், நன்றிதரு மத்தலத்தின் சரிதையொரு

காற்கேட்பி னாவாற் சொல்லின், வென்றிதரு மகிமையவா
மணிமாதி செல்வமெட்டு மிகவே நல்கு, மொன்றவுயிர் சிவ
லோக சாதனமுக்கியமுதவு முண்மை தானே. (க)

விருப்பமுறு காமியர்க்குக் காமமுமெய்ப் புண்ணியத்தை
வேண்டி னோர்க்குக், கருத்தியைந்த புண்ணியமுங் கதியினை
வேட்டோர்க்குநல்ல கதியு முற்று, முருப்பொலிந்த நித்தியத்
தை விரும்பினர்க்கு நித்தியமு முதவு மேருப், பொருப்புவிஸ்
லான் குடியிருக்கு மகிழ்வனப் பெருமையெவர் புகழவல்லார்.

உறந்தையர்கோன் புரந்தருளத் திங்கடொறு மும்மாரி
யோங்க வெண்ணான், கறந்தழையு முத்தமிழ்தோர் வளநாட்
டில் யாவருக்கு மன்பு கூர்ந்து, நிறந்திகழும் வெண்டரளந் தி
ரைக்கரத்தால் முகந்தெறியு நெடுநீர் மோதிச், சிறந்தருள்கா
விரிவடபா லைவனமுண் டவைதெரிந்து செப்புங் காலே. (அ)

முத்துவன மெடுத்தரைக்கிற் கரடமத முடைத்தெறிந்த
முழுநீர் தேக்கிச், சிந்துபுழைத் தனித்தடக்கை யிருபிறைக்
கோட் டொருநால்வாய்ச் செங்கணோடைக், கந்துசளித் தெடு
த்தெறியு மால்யானை பூசைசெய்து கதிபெற் றோங்குந், தந்தி
வன மாமதன்பேர் தெரிசித்தோர் பரிசுத்தத் தன்மையாவார்.

ஆலமணி மணிமிடற்ற ரழகுபழுத் தொழுஞ்முலை யரச
னீன்ற, வாலமதி துதற்கெளரி யொருபாகர் தழற்சோதி வடி
வார் சிறுங், காலன்விழ முனமுதைத்த கடவுளரெப் போது
முள்ளங் கருதிவாழும், தாலவன முளததனைச் சாற்றினோர்
பவக்குறும்பை மாற்றி னோரே. (கஉ)

மின்கவருஞ் சடைமவுசிப் பெருமானார் நறையொழுக்
கும் விரைசேர் கொன்றை, யின்கணியார் பரவாதாரிடங்கணி
யார் முடங்கணியா ரிளவெண் கீற்று, நன்கலைவாண் மதித்

தொடையார் சிவலோகப் பிரதிசர் நயந்து வாழும், புன்கவன
மொன்றுளதா லின்பமுறுந் துன்பமறும் போற்றினோர்க்கே.

ஏர்மலியு மறையோர்க ளியற்றுமகத் தெழும்புகைவா
னெழுந்த போதிற், கார்மலியுந் தண்டலையாய்க் கொண்டலெ
னக் கண்டுமஞ்ஞை களித்து லாவு, நீர்மலியுங் கழனிதொறும்
வடையுடிற்கு நித்திலம்வெண் ணிலவு காறுஞ், சீர்மலியுஞ்
சுவேதவன மென்றுளது நினைப்பவர்மெய்ச் செல்வ ராவார்.()

முகிழவன நெட்டிதழ்த்தா மரைமலரின் புரிமுறுக்கு
முகைவாய் விண்டு, நெகிழவன நடனமிட நடமிடுந் தோகை
யர்தென்றல் நெடுந்தேர் மேலூர், துகிழவனைங் கணைக்
குடைந்து துயிலாத மணிமாடஞ் சூழ்ந்தவிதி, மகிழவன மதன்
பேரை புன்னுவார் நெடுங்கயிலை மன்னு வாரே. (கங்)

இந்தவன மைந்தவற்றிற் சிறப்புமகிழ் வனமாகு மிதற்கா
மெல்லை, புந்தியகா விரிவடபா லொன்றரைநா ழிகையளவை
புறுந்தென் கீழ்பால், அந்தமுறு மாயூர மேற்றிசையிற்
குறுக்கைவி ரட்ட மாகும், முந்தியபச் சிமமுகமா முனம்
யோக புட்கரணி முளரி மன்னும். (கச)

வடதிசையிற் சுந்தரே சுரதான குண்டமொன்று வையுங்
கீழ்பாற், தடமருவு குளிர்ச்சிதரு பஞ்சவடி யெஞ்ஞான்றுந்
தழைத்து மன்னும், புடவிமிசை மகிழவனந் தென்கயிலைச்
சத்தியெலாம் போற்றப்பாடி, நடனமிட லாற்கான நிருத்தன
சங்கர ராகு நாமந்தானே. (கரு)

சித்தர்சா ரணர்யோகர் அரிபிரம ரிந்திரா தித்தர் விண்
னோர், மெய்த்தலமா முனிவரம் பொருளின்பம் வீடிவை
தாம் வேண்டிக் கான, நிர்த்தனசங் கர்ப்பூசை நிரந்தரமும்
புரிந்துதின நேடு வார்க, ளித்தனைபே ரெனலரிதோ ராற்று
மண லெண்ணுகினு மெண்ணு னுதால். (கக)

வேண்மணலி லமைந்தமுத சிலாமயமாய் வாழைப்பூவிம்ப
மாகி, யுண்மைதிகழ் பஞ்சாக்க ரத்துருவாய்ச் சுயம்புவாயுலக
மீன்ற, வண்மையளா தித்தியாம் பிகையினுடன் புலிக் கெல்
லாம் மகிழ்ச்சி நல்கிப், பண்மருவு மாந்தம் பாடியாடிய கட
வுள் பரிவாய் வாழ்வார். (கௌ)

பரிவுடன் தலத்தரணைப் பூசித்தோர் தெரிசித்தோர் பரி
சித் தோர்கள், கருதினவர் துதிக்குமவர் தலவாசஞ்செய்பவர்
சேண்கண்ணாற் காண்போர், பெருமைபெறு திருப்பணிகள்
புரிந்தோர்க ளிறந்தோர்கள் பிறந்த பேர்கள், அரியசிவவடிவா
கிப் பலமொழித்துக் கயிலைபிற்சென் றடைவர் மாதோ. ()

உலகுதனிற் பிறக்கமுத்தி யிறக்கமுத்தி யோர்தலத்தி
லொவ்வொன் றாகும், அலகில்பல தலங்களுள் அவையெலா
மிதற்கிணையென் றறையலாகா, இலகுபுவிமேலறுபத் தா
ரூயிரங்கோடியிலிங்கமயோகி, பலபதினூயிரவருஷம் பூசை
செய்த பலனொருநாட் பார்த்தோர்க் கெய்தும். (கக)

இப்பதியி னளவையுற்று மைந்துநாழிகைப்பரப்பா மிது
வே முக்கண், மெய்ப்பரமனுறைந்தருளுந் தென்கயிலை கங்
கையென விளங்குமுன்னூல், செப்புநவ தீர்த்தமுள பிரளய
காலம் வரினுஞ்சிதையா தாலே, யொப்பரிய நீரூரென் றொரு
திருப்பே ரெப்பொழுது முரைப்பர் மாதோ. (உய)

வரமருள்பத் திரகாளி சத்தமா தாக்கள்வயிரவரா தித்தர்,
திரமுறுசந் திரராகு வாகனர்கார் மயிலுந்த செவ்வேள் தண்
டா, லுரமிகுதன் றுதையின்ற ளறவீசந் தண்டிச ரும்பர்
போற்றும், பரமனுறை திருக்கோயி லீடத்தமர்ந்து பூசை
செய்வர் பத்தி கூர்ந்தே. (உக)

ஆறுபரு வத்துமலரிடையரு தலர்வருளா ரணியந் தன்
னிற், கூறுகயி லையிலிருந்தே தேவியுடன் புன லா டல்

குறித்து வந்து, வீறிளமை வடிவாகி பெண்ணிலரம் பையர்
சூழ விளங்கித் தோன்றிப், பேறுதரு மாந்த ரூபதாண்
டவம் புரிந்து பின்னு மாங்கே. (உஉ)

மன்னுதடங் காவிரிவாய்க் கங்கைமுத னதிகனையா வா
கனஞ்செய், துன்னுபுனற் றிருவினையாட் டெவந்துநித்தஞ்
செங்கழுநீ ரோடை யாடி, பன்னுபழ மறைசேரு மகிழ்வன
நீங் காதுறையும் பரமன் றன்னை, யின்னதிவா வியின்மூழ்கிப்
பூசிப்போ ரளப்பிலர்க ளியம்புங் காலே. (உ௩)

வேறு.

இந்துவா விக்குவனே யிரவிநெடுந் தேர்ப்பரிக்க
விந்துவா விக்குவனே யின்றமணிக் கதிர்விரிக்கும்
வந்துவா தாயனம்போல் வான்மகளிர் நடைபயில
வந்துவா தாயனந்தோய் மகிழ்வன நீடுரே. (உ௪)

நடுக்கரையார் தவம்போல நடுத்தேய்ந்து பூண்முலைக்கு
நடுக்கரையார் மேகலையார் நறும்பனிநீர் வினையாட
மடுக்கரையின் பானலங்கூர் மடலவிழ்செந் தேனாவின
மடுக்கரையின் பானலங்கூர் மகிழ்வன நீடுரே. (உ௫)

அதனருகே புன்கவன மயல்போதல் புன்கவனம்
நதிதடங்கள் கருத்தீர்க்கு நாற்றிசையோர் கருத்தீர்க்கும்
மதுகரங்கா மரம்பாடும் வயல்தொறுங்கா மரம்பாடும்
கதிதருவா மலைவில்லார் கருதினரே மலைவில்லார். (உ௬)

அங்கயிலை மகிழ்வன மார்க்குமெய்து மகிழ்வனம்
பொங்குமருங் காவேரி புடையமருங் காவேரி
மங்குறொடுங் கனப்புளின மருங்கயன்வா கனப்புளினம்
சங்கரர்தாட் காளானூர் தாமரையுள் ளாளானூர். (உ௭)

வேறு.

வரையி டக்கய மாகந் துடைக்குமே
 வரையி டக்கய மாகந் துடைக்குமே
 புரவி யப்புப் பொருந்திக் குலாவுமே
 புரவி யப்புப் பொருந்திக் குலாவுமே. (உஅ)

மானி டர்க்கித மாசி நகரமே
 மானி டர்க்கித மாசி நகரமே
 யான கந்தன மலைக டந்ததே
 யான கந்தன மலைக டந்ததே. (உக)

அந்த வாரண மங்கங்க ளிக்குமே
 அந்த வாரண மங்கங்க ளிப்பரே
 நந்த முத்தமி ழாவியி னண்ணுமே
 நந்த முத்தமி ழாவியி னண்ணுமே. (உ௦)

வேறு.

வான்புனலி லின்புலளம் வரம்பெலா மின்பவளம்
 கான்பொழிலி னடத்தோகை கழைமதன்தேநர் நடத்தோகை
 கூன்பணிலந் தான்குமிலும் கொம்பரினால் தாங்குமிலும்
 தேன்பலவின் பருகீரீர் சிறக்கும்விளம் பருகீரீர். (உக)

வேறு.

இப்பதியி னெடுமாலுந் திசைமுகனும் புரந்தரனும்
 இமையோராதி, முப்புவனத் தவர்களும்பூ சித்திட்ட காமிய
 முன் முறையிற் பெற்றார், செப்பருமம் மகிழ்வனத் தவமகி
 மை யனைத்தினையுந் தேவி கேட்க, மெய்ப்பொருளார் கயிலை
 யினில் விரித்துரைத்த சரிதையான் விளம்பற் பாற்றே. ()

தலமாணியச் சதுக்கம் முற்றம்.

2-ஆவது கயிலைச் சிறப்புச் சருக்கம்.

நிலவு வெண்பிறை யாறணி செஞ்சடை நீமல
 னீலகு பச்சைமா மயிலொரு பாகமா மீறைவன்
 விலகி வில்லுமிழ் கருமணி மிடற்றிறை மேலிக்
 குலவு வெள்ளியங் கிரிவளங் கூறுவ கேண்மின். (க)

அனமு யர்த்தவன் மாயவ னீந்திர னமரர்
 கனம லர்த்திரள் சொரிந்திரு கைமலர் முகிழ்த்துத்
 தினம்வ முத்தியே பரம்பொருள் சேவடி செலுத்து
 மனமெ னத்திகழ் கின்றது கயிலைமால் வரையே. (உ)

உலவு நீர்க்கட லுடுத்தபார் மடந்தைதன் னுளத்தி
 னிலவு கின்றபே ராந்த வெள்ளத்தி னிறைவர்
 யலகி லாதபே ரழகொடு மெழுந்தினி தமர்ந்து
 குலவு மற்புதம் போன்றது கயிலையங் குன்றம். (ங)

மங்கை பங்குரை கொடுத்தருள் வரமென வளர்ந்து
 துங்க மெய்யொளி பழுத்துவெண் ணீறெனத் துண்கி
 யங்கண் வானவன் சரிதைபோ லளவிடற் கரிதாய்ப்
 பொங்கு பாரிடைப் பொலிந்தது வெள்ளியம் பொருப்பே.

திகழும் வாணில் வெறித்திடு வெண்மையிற் சிறந்து
 பகல வன்கலை மதிவலம் வரக்கதிர் பசப்பி
 நிகரி லாயிர கோடிபொற் சிகரங்கள் நிறைந்து
 ககன கூடமுங் கடந்தது கயிலையங் குன்றம். (ஊ)

பூத நாயகன் பிறையணி செஞ்சடைப் புரிதன்
 பாத தாமரை பணிந்திடப் போந்தபங் கயத்தோன்
 வேத வோசையுந் தும்புரு நாரதர் வீணைக்
 கீத வோசையு முழங்கிடுங் கயிலையங் கிரியே. (கூ)

வேயு குத்தவெண் டாளமும் வேழவெண் மருப்புத்
தூய முத்தமுஞ் சந்தமும் காழகிற் றுணியும்
பாயொ ளிப்பசுங் கனகமும் பரப்பிரீ ரருவி
யோய்வு ருதிழி வளமிகுங் கயிலையா மோங்கல். (எ)

தாவி னோர்பெறு கொடுமுடி தங்குறு மிரூலின்
மேவு தேறலும் வருக்கையு மரம்பையும் விண்தோய்
மாவி னெண்கனி பிலிற்றிய நறைகளு மலர்ந்த
பூவின் வேரியு மருவியிற் குலவும்வெண் பொருப்பு. (அ)

மத்த யானையு முடங்குளே மடங்கலு மாணு
மொய்த்த வேங்கையும் பணிகளு முதுகிசை மயிலும்
ஒத்து வாழ்வுற எம்பிரா னினிதமர்ந் துறையும்
அத்த டங்கிரி மகிமையா முரைப்பதற் கரிதே. (க)

வேறு.

அந்த மால்வ ரைக்கு ளால டிக்கண் மேவு பாதையிற்
சிந்தி யாறு பருவ முஞ்சி றந்து தேனெ முக்கறக்
கந்தம் வீசு நாண்ம லர்க்க லந்த பொன்னி றத்தவாய்
நந்தி டாத கற்ப கத்த ருப்பொ தும்பர் நாப்பணே. (க0)

எண்ணி லாத வெயில்ப ரப்பு மிரவி கோடி யொன்றிய
வண்ண மாய்ப் பதும ராக மணியி னைத்த மண்டபத்
துண்ணி லாவி மதிக னுண வுலகெ லாம்வி ளக்கிடுந்
தெண்ணி லாவெ றித்தி லங்கு மிந்து சாலை தன்னிலே. (கக)

வேறு.

பதிக்கு மாமணி பற்பல கிரணங்கள் பரப்பித்
துதிக்கும் வாளரி சுமந்தபொற் பீடிகை துலங்க
மதிக்கு மாசணக் குண்டல மிருபுடை வயங்கக்
குதிக்கு மான்மறி தழன்மழுச் செங்கையிற் குலவ. (கஉ)

கற்றை வார்சடைக் கங்கைபுங் திங்களுங் கவின
நெற்றி நாட்டமு நீலகண் டமுமொளி நிலவ
வொற்றை வெண்மருப் போங்கலுங் கூங்கொடி யுயர்த்த
வெற்றி வேலுடைக் கடவுளு மிருபுடை விளங்க. (க௩)

பன்ன காதிபர் வித்தியா தரர்சித்தர் பயிலுங்
கின்ன ராதிபர் கிம்புரு டாதிபர் கேண்மை
துன்னு சாரண ரியக்கரா திபர்பலர் சூழ்ந்து
மன்னி யேதிரு வாயிலில் வந்தடி வணங்க. (க௪)

பைந்து ழாய்மணி மார்பனும் பங்கயப் பரனும்
இந்தி ராதிபர் முதலிய தேவர்கள் யாரும்
முந்து நான்மறை முதிவரு முறைமுறை யீண்டி
நந்தி வாயிலி னற்றமோர்ந் தறுதின நண்ண. (க௫)

பானு கம்பன்வா யாயிரம் பணிலம் வைத் தூத
வான கங்கிழி படவடல் மதுகைசேர் வாணன்
நானி லம்புகழ் குடமுழ விரட்டிட நடித்துக்
கான முஞ்சில பாடிப்பல் பூதங்கள் களிப்ப. (க௬)

நின்ற பூதங்கள் பலபல பல்லிய நிரைப்ப
வொன்று மோசையிற் றிசையெலாஞ் செகிபெட்டொதுங்கத்
துன்று சாமரை யிரட்டியே யரம்பையர் சூழ
மன்றன் மாலிகை கொற்றவெண் கவிகைமேல் வயங்க. (க௭)

பண்ண மைத்திசை யோர்ந்தகந் தருவர்பாழ் பயில
வெண்ண கைச்செழும் பவளவா யின்னிசை மிழற்றி
நண்ணு செம்பொனாட் டரம்பையர் நடம்பல நடிப்பக்
கண்ணொ ராயிரம் வேண்டுமென் றனைவருங் கருத. (க௮)

உம்பர் நாயக ரொருதனி நாயக ருரைசே
ரிம்பர் நாயகர் யாவர்க்கு நாயக நிலங்கு

மம்பொ னீண்முடி யிமயவெற் பரசனீன் றருளும்
விம்ப வாயித முமையொடு மரசுவீற் றிருந்தார். (கௌ)

அலங்கன் மாமதி சூடிய சடைமுடி யண்ணல்
இலங்கு பார்ப்பதி தன்னொடு மரசுவீற் றிருந்தே
துலங்கு மால்வரைச் சிறப்பினின் வகைசில சொன்னேம்
நலங்கொள் புட்குலங் கணங்களாய் வந்தவை நவில்வாம். ()

கயிலைச் சிறப்புச் சருக்கம் முற்றம்.

3-ஆவது கணநாதர்ச் சருக்கம்.

நீடு வெள்ளியங் குன்றினிற் கதிரொளி நிலவு
மாட கப்பசம் பொன்னொடும் பன்மணி யழுத்திப்
பிடு சான்மணிக் குடநிரைத் திடுபெருஞ் சிகரி
கோடி கோடிவண் னுறநிமிர்ந் திடுதடங் கோயில். (க)

இலங்கு கோயிலுள் வச்சிரத் தூண்பல வியற்றித்
துலங்கு மண்டபத் தெழுநிலை மாடமேற் சுடரப்
பொலன்கு யிற்றியு வேதிகை நாப்பணிற் புனையு
நலங்கொள் மான்மதங் கமழ்தர நறுமலர் நாற்றி. (உ)

அமையு நீடெழி லாசனத் தழகுட னமர்ந்து
கமழ்க் ருங்குழற் செந்துவ ரிலவிதழ்க் கணிவாய்க்
குமுத வெண்ணகைப் பசுந்தொடை மதர்விழிக் கோல
இமய மாதொடு மெம்பிரா னினிதுவீற் றிருந்தார். (ங)

இருந்த காலையி லெம்பிரா னுவகைவர் தெய்தக்
கருந்த டங்கண்வெள் வளைப்பசங் கிளிமொழிக் கலவ
முருந்த வாணகை மொய்குழ லுமையொடு முயன்று
பொருந்து சூதினை யாடுவான் தொடங்கிய போதில். (ச)

யிக்க முக்கணு மான்மழு வங்கறை மிடறும்
அக்கு மாலையும் கோடிமன் மதனணி யழகுஞ்

செக்கர் மேனியுந் திமிர்ந்தவெண் பூதியுஞ் சிறக்கப்
பக்க மாதொடுஞ் சிலகண நாதர்கள் படர்ந்தார். (ரு)

படர்ந்து வாகன மேற்கொடு நின்றவர் பரவி
மடங்க லாசனத் தரசுவீற் நிருந்தபெம் மாணை
விடங்கொள் கண்டனைக் கண்ணுதற் கூடவுளை விருப்பி
னடங்கி டாமனத் தன்பொடு மடிபணிந் தடைந்தார். (ஈ)

வேறு.

அக்க ணங்களை நோக்கிய வாயிழை
யிக்க ணங்களெ வரென்றி சைத்தலும்
கைக்க ணங்கர வார்த்தக யிலேவாழ்
முக்க ணம்பர்வி ரித்துமொ ழிகுவார். (எ)

பத்தர் யோகர்ப ணியும்ப தியதா
மித்த லத்திற்க யிலைக்கி ணையது
மைத்த டங்கண்ம ருங்குழற் செய்யவாய்
முத்த மூரல்மொ ழிகுவன் கேட்டியால். (அ)

மன்றல் வீசம்ம யூரத்த லத்துக்குந் *
துன்று கின்றசு கந்தவ னத்துக்கும்
ஒன்றி யோர்திக முத்தர திக்கினில்
நன்றி கூரவி ளங்கிடு நம்பதி. (சு)

காவி ரிக்குவ டகரைக் கானிறை
பூவி ரிக்கும்பொ தும்பர்ம கிழ்வன
மேவி ரிக்குங்க ணேந்திழை யேமறைப்
பாவி ரிக்கும்ப திகட்க திகமால். (ஸ)

அத்த லத்தில னிக்குல மார்த்திட
நித்த மும்மலர் செங்கழு நீர்த்தட
மொய்த்த சந்தம ரப்பனை முன்னிவாழ்
தித்தி ரிச்சிறு பார்ப்பினைத் தின்னவே. (கக)

அம்ம ரத்தினி லாழ்ந்தபொ தும்பரில்
செம்ம ணிக்கட்செ விக்கவை நாப்பொறிப்
பைம்மி குத்திடு நாகம்ப சித்தழல்
வெம்மை யுற்றுவி ரைந்தெழு காலையில் (கஉ)

பருந்தொன் றும்பர்ப்ப றந்துதெய் வீகமாய்ப்
பொருந்து பார்ப்பைப்பு குந்துக வர்ந்தவை
யருந்தி டாதுகொண் டேகும்வ் வேலையிற்
றுரந்து புள்ளர சொன்று தொடர்ந்ததால். (கங)

வேறு.

பாறுந டெங்கியொள் வாளுகிர் பற்றிய பார்ப்பொடு பகு
வாயி, லூறுப டுஞ்சிறு கூவலும் விட்டவை யோடுக டக்கரி
தாய்க், கூறிய விண்ணவர் மண்ணவர் யோகர்கு ழாங்களுக்கு
டைந்தாட, நாரிய செங்கழு நீர்மலர் வாவியி னுப்பண்வி முந்
தனவே. (கச)

ஆவியில் வந்துவி முந்தும யங்கிய ரற்றிய குரலோடும்
ஆவி விடும்பொழு தன்புடை யாளதி காம்பிகை யோடுங்கற்
றாவினி ரங்கிரம் மக்கர மைந்துப தேசம னித்தனமா
லாவினை நன்மைவி டாதுகொ லக்கண மிக்கண மாகியவே. ()

வேறு.

ஆதலினால் நம்முன்ன மடைந்தாரிக் கணநாதர்
தீதில்வகு ளாரணியச் செங்கழுநீ ரோடைதனிற்
பாதகர்கள் படிந்தாலு நம்முருவாம் பதம்பெறுவார்
காதலினால் யாமிருக்குங் கயிலையா மப்பதியே. (கசு)

அப்பதியுற் றெவரேனு மானிதுறந் தனரென்றற்
செப்பியபஞ் சாக்கரத்தை யுபதேசஞ் செய்திடுவோம்
ஒப்பினம துருவாகி யுயர்கணங்க ளாவிருப்பார்
மெய்ப்புவனத் தினி லுரைக்க வேறுபதி யிலையென்றார். ()

இவ்வண்ணஞ் செங்கழுநீ ரோடைவன மெம்பெருமான்
மைவண்ணக் கருங்கூந்தல் மலைமகட்கு மகிழ்ந்துரைப்பக்
கைவண்ண மழுவுடைய கண்ணுதலே அத்தலஞ்சென்
றவ்வண்ண மலர்வாவி யாடுதும்பா மெனமொழிந்தான். (கஅ)

என்றலுமே கவிலையினின் நெழுந்தருளி யேறேறி
மன்றல்கமழ் மகிழ்வனச் செங்கழுநீர் வாவியில்வர்
தன்றுபுனற் றிருவிளையாட் டயர்ந்துமலை மகளுடனே
யொன்றுகயி லாசகிரி யிதுவென்ன வுளத்துவந்தார். (கஆ)

எனச்சூகர் கணநாதர்க் கிசைந்தகா தையையுரைப்ப
மனத்துய முசிவரர்கள் வினவிமிக மகிழ்கூர்ந்து
சினத்திமை கடிந்தருளுந் தேசிகரே மழைமுகில்வா
கனத்தேவர் கோன்கதையை விரித்துரைக்கை கடனென்றார்.

கணநாதர்ச் சருக்கம் முற்றும்.

4-ஆவது இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.

முனிவர்மொ ழிந்திட வினவிய சூதமு னிக்கோமான்
இனிதென வானுல கைந்தரு நீழலி லீந்திரன்முன்
புனிதமி குஞ்சிவ பூசைபு ரிந்தவை புகல்வேன்யான்
நனிபெற வன்பொடு கேண்மினெ னத்தனி நவில்கின்றான்.

ஆர்கலி சூழ்புவி மேலீர தந்திர கற்பத்தில்
மார்கழி மாதத் தாதவ னுதயம்வ ரும்போதிற
சீர்கெழு காவிரி திரத் திடையே சிவபூசைக்
கேர்கெழு நற்றல நாடின ரிந்திர னிமையோரே. (2)

நாடிய விமையோர் முற்சென னத்துறு நற்குரித்தங்
கூடிய தென்னக் காய்கனி மூலங் குளிர்கழுநீர்

ரோடைநல் வாலு க மகிழுவ னங்கண் டெண்மகிழ்வாய்த்
தேடிய சிவபூ சைக்கிட மீதுசி றப்பென்றே. (௩)

பூதல மங்கைமு லைக்கணி யாகிய பொன்னாடை
யீதென நீடிம சையவ ரைக்கணி லங்கியநீர்
நாதமி குந்தெழு பூவிரி காவிரி நானிமையோர்
மேதகு செம்பொன்னி மானமி ழிந்தவன் மேவினரால். (ச)

தேடிய கங்கைக் கிணையென முன்னூல் செப்புஞ்சீர்
கூடிய பேரா நத்தத் தீர்த்தங் குதிக்கொள்ள
ஆடிய விந்திரன் முதலிமை யவரர கரவென்னப்
பாடிய வேதத் தோதைப ரந்தது பாரெல்லாம். (ரு)

அக்கா விரிநீ ராந் தப்புன லாடிப்பின்
மிக்கா கியசெங் கமுநீ ரோடையின் மிகமுழுகி
யெக்கா லமுநிலை பெற்றிட வெவ்வே நிமையோர்கள்
தக்கா ராகிச் சைகத லிங்கர் தாபித்தார். (க)

அவ்வே லையினில் விண்ணவர் கோமான் கமுநீர்கு
ழிவ்வே லையிலக மகிழ்புகழ் நீடு ரெழின்டீறச்
செவ்வா கமவிதி முறையா வுடையாள் சேர்வித்துத்
தவ்வா தழுகிய சைகத லிங்கர் தாபித்தான். (எ)

தூவித் திலகிய லிங்கர் தன்னிற் றன்னுள்ள
மேவித் திகழுங் கடவுளை மந்திர விதிமுறையாற்
பாவித் தாவா கனமுஞ் செய்தே பரையோடுஞ்
சேவித் துருகிப் பூசனை செய்துதி யானித்தே. (அ)

வானவ ருலகுத னைத்திட மேவிய வண்காம
தேனுவி னெய்பொற் றகழியி லிட்டதி ருத்தீபம்
நானில முந்திசை யெட்டுமவி ளங்கிட நன்கெய்து
பானுவொ ராயிர கோடியி னல்கப் பாலித்தே. (ஈ)

பாற்றியிர் நெய்தேன் பஞ்சகொ வியமொடு பைங்கன்னற்
சாறிள நீர்முகக் கனிசுங் குமசந் தனமெண்ணெய்
ஊறுதென் ளமுதம் பஞ்சா மிர்தமெய் யொளிதும்பை
வீறிய நாண்மலர் காவிரி தடநீர் மீதாட்டி. (க0)

மாசறு வெண்பட் டாடைத ரித்துநன் மணமெங்கும்
விசுக ருப்புர சந்த விலேபன மேயப்பி.
மூசும ருக்கமழ் கற்பக மாலிகை முடிசூட்டித்
தேசொளிர் பன்மணி யாபர ணம்பல சேர்த்தாங்கே. (க1)

தேனியொ டிசன் திருவரு னெஞ்சத் தினிலெண்ணி
மேவிய நல்லோ ரையினிற் குளிர்கா விரிரீர்பாய்
காவிய வள்ளற் செய்பிற் குளநெற் றனிவித்தைத்
தூவின ரிந்திர னேமுத லாய்வரு சுரரெல்லாம். (க2)

வித்திடு மக்கண மேமுனை யாயிலை விட்டுடனே
முத்தலை வேலிற் கவரா கிக்கரு முதிர்கதிராய்
வித்தகர் போலச் சென்னிவ னேந்துவி னேந்துபலன்
சித்திய தாய்வர வதிசய மெய்தினர் தேவரெல்லாம். (க3)

அக்குள நெற்கதிர் கொய்துதி ருத்திய அரிசியினைத்
திக்குள பச்சைப் பயறுப ருப்புச் சேர்கித்தே
மிக்குள முப்புடை யின்கா யின்கீற் றிவையெல்லாம்
மிக்குள மகிழப் பொங்கற் சுரபிநெய் விரவிடமே. (க4)

பாயத மாதிர தங்கள்ச மைத்துப் பசுவின்னெய்
தூயவ ரம்பைக் கனிபல வின்கனி சூதத்தின்
ஆயந றுங்கனி யிஞ்சியொ டேலமு மமைகித்து
நாயகன் முன்புநி வேதன மிவைகண லஞ்செய்து. (க5)

வேறு.

திருத்து தூபங்கள் தீபங்க ளாதியா
யுரைத்த சோடச மாழ்பு சாரமும்
நிரைத்த வில்வம்பொற் றுமரை நெய்தற்பூ
தரித்த செங்கழு நீர் தும்பை சாத்தியே. (கக)

மங்குல் தோயு மகிழ்மரக் கற்பகப்
பொங்கர் நாண்மலர் மந்திர புட்பமா
யங்க னுளர் மகிழ் அருச்சித்துச்
செங்கை யாரப்புட் பாஞ்சலி செய்தனன் (கௌ)

வேத நான்கினு மிக்கிது வாமென
வோது சீருத்தி ரமந்தி ரத்தினால்
ஆதி யாகும முதசி லாமய
மாது பங்களை வாழ்த்தி வலஞ்செய்தே. (கஅ)

இன்ன ணஞ்சிவ பூசையி யற்றியும்
பொன்னி நாட்டுப் புத் தேளிர்கு ழாத்தொடு
மென்னை யாளுடை யீசர்ப தத்தன்பு
துன்னு தோத்திரஞ் செய்யத்தொ டங்கினான். (கக)

ஆதி யேமெய் யருளின் சலதியே
சோதி யேசெஞ் சுடர்க்கொழுந் தேயுமை
பாதி யேயும்ப ரம்பொரு ளேமறை
நீதி யேமகா நின்மல மூர்த்தியே. (உய)

பால லோசன பாற்கட லூடெழு
மால போசன மன்றுது கர்ந்தருள்
மூல காரண முக்கணெண் டோண்முனைச்
சூல பாணிய துய்யபொன் மெய்யனே. (உக)

நித்த னேவெண்ணி லாவுமிழ் நீறணி
சுத்த னேவிடை யேறிமுன் தோன்றிடு

மத்த னேயதி காம்புகை பங்கில்வாழ்
முத்த னேயெமை யாளுமு தல்வனே. (22)

அண்டர் நாயக னே அமு தேகறைக்
கண்ட னேசெஞ்ச டாடவிக் காட்டினர்
துண்ட வெண்பிறை சூடிய சோதியே
வண்டு லாவும் கிழ்வன நாதனே. (23)

அண்ண லேயழு காயொளிர் செந்தழல்
வண்ண னேமழு மான்மறிக் கையனே
தண்ண முமலர்த் தாரின னேதிரி
கண்ண னேபெனையாளுங்க டவுனே. (24)

புண்ட ரிகபு ராதன னாதனே
புண்ட ரிகபு ராதனன் தோழனே
கண்ட னேகங்கை யான்தொழு போர்திருக்
கண்ட னேகங்கை யாள்மகி ழ்சினே. (25)

மத்த மாலைம கிழவ னத்தனா
மத்த மாலைம கிழவ னத்தனே
சித்த மாலைய றத்தெரி சித்தபோர்
சித்த மாலைய றத்தெரி சித்தனே. (26)

அம்ப ரத்துரு வாகிய சோதியே
அம்ப ரத்தனி யாகிய வாதியே
அம்ப ரத்திசை யாடகப் பாதனே
அம்ப ரக்கடு வுண்டரு ளண்ணலே. (27)

சீத ராகந்தி கழ்சிறு வானுதல்
ஓத ராகவு பயத னம்புச
மாத ராகம கிழந்தழ காய்ப்பல
பேத ராகிப்பி றங்கிய விசனே. (28)

நெற்றி நாட்டநெ ருப்பெழச் சிறியே
 வெற்றி வேளைவி ழித்தெரித் தாய்நெடும
 பொற்ற டங்கிரி போற்பொலிந் தோங்கிய
 கற்றை வார்சடைக் காரண மூர்த்தியே. (உக)

எனத்து தித்தன ரிந்திர னேனவ
 ரனைத்து மோர்ந்தவு ருந்தவச் சூதன
 முனிச்சி காமணி முக்கணர் தோன்றியே
 வனப்பி னுடும கிமைவ முத்துவான் (ஙய)

இந்திரன் பூசைச் சருக்க முற்றம்.

5-ஆவது கான நிர்த்தனச் சருக்கம்.

நின்றதோத் திரங்கள் செய்யும் நெடும்புய லூர்தி முன்
 னர், கன்றுமான் மழுக்கை யேந்துங் கண்ணுதற் சிற்சொ
 ரூப, மொன்றுமா நந்த கானத் தோங்கிய நடனத் தோடுந்,
 துன்றிய விலிங்கத் தூடுந் தோன்றினார் தோன்றி டாதார். (க)

செஞ்சடைக் காடு தோன்றச் சிறுபிறைக் கொழுந்து
 தோன்ற, வஞ்சிறைத் தும்பி பாடு மலாப்படுங் கொன்றை
 தோன்றப், பஞ்சபா ணனைமுன் காய்ந்த பார்வைவா னுத
 லிற் றோன்ற வெஞ்சினப் புலித்தோல் தோன்ற வேழத்தி
 லுரிவை தோன்ற. (உ)

கையின்வெஞ் சூலந்தோன்றக் கறையொளி மிடற்றிற்
 றோன்றச், செய்யமா முகத்தி லூடுச் சிறுநிலா முறுவல்
 தோன்றப், பையரா வணியுந் தோன்றப் புரிபுர மறைகள்
 தோன்ற, ஐயரா நந்த கானத் தணிநடஞ் செய்ய லுற்றார். (.)

உலவுமா தித்தியாம்பை ஒருபுறத் துவந்து போற்ற,
 இலகுமைங் கரணும் வேற்கை யிளவலு மிருபாற் போற்ற,

அலகிலா முசிவர் திக்குப் பாலக ராதி யாய, கிலைமைசேர்
கடவு னோர்கள் நிரைநிரை நெருங்கிப் போற்ற. (ச)

சித்தரோ டியங்கர் வித்தி யாதரர் சி ற ந் து போற்ற,
ஒத்தகின் னரர்கள் பாட வுவந்தகிம் புருடர் போற்றச்,
சுத்தமா முசிவர் கானந் தழைத்த கந்தருவர் போற்றப்,
பைத்தலைச் சுடிகை நாகர் பரிவுடன் பணிந்து போற்ற. (ரு)

தும்புரு நார தாதி துதித்தடி தொழுது போற்ற, வும்
பர்வா ழிரவி திங்க ளுவப்புடன் பணிந்து போற்ற, இம்பரின்
மறைவல் லோர்கள் யாவரு மிறைஞ்சிப் போற்றக், கம்பலைக்
கங்கை யாதி நதிகளுங் கலந்து போற்ற. (சு)

சேங்கண்மால் பிரம னின்று தெரிசித்துப் போற்றி
செய்ய, அங்கண்வா னுலகு காக்கு மமரர்கோ னன்புகூர்ந்து,
பொங்குமா நந்த வெள்ளப் புணரியின் மூழ்கி யோங்கும்,
எங்கணு யகனே பென்றே யிணையடி யிறைஞ்சிப் போற்ற.

வேறு.

அஞ்சக் கரகவளத் தாணையுரித் தாயனகா
அஞ்சக் கரகவளத் தாணையுரித் தாயனகா
அஞ்சக் கரத்திருக்கை யாநந்தத் தாண்டவனே
அஞ்சக் கரத்திருக்கை யாநந்தத் தாண்டவனே. (அ)

வேறு.

குளிரி னூரவ குளவன் னுட்டத்த்
குளிரி னூரவ குளவன் னுட்டத்த்
தளரு மாக்குழை சங்கர வானவ
தளரு மாக்குழை சங்கர வானவ. (ஆ)

வேறு.

நீரேன் மகிழமா, நீரேன் மகிழமா,
ஆரேப்பணி யின்னே, யாரேப்பணியின்னே. (க0)

வேறு.

சங்கர நாதா போற்றி சச்சிதா நந்தா போற்றி, பங்க
யத் தயன்மால் காணுப் பரிபுரப் பதத்தின் காட்சி, நங்களுக்
கருள வந்த நாதனே போற்றி வெங்கட், பொங்கர வணிந்த
வெணிப் புதிதனே போற்றி போற்றி. (கக)

அன்றெமை யடர்ந்து சீறு மந்தகா சுரணைக் கொன்று,
வென்றருள் புரிந்தாய் போற்றி விடவரா நாண்பி ணித்துக்,
குன்றவில் வளைத்தெம் மேவார் கொடும்புர மெரித்தாய்
போற்றி, மன்றல்சேர் மகிழ்வ னத்தில் வரதனே போற்றி
போற்றி. (கஉ)

பாலனுக் காக வெய்ய பாசம்விட் டெறிந்து சீறுங்,
காலனைக் காலால் விட்டுங் கடவுளே போற்றி செங்கட்,
கோலவெள் ளேறு யர்த்த குழகனே போற்றி பண்டோ,
ராலநீ ழுனில மர்ந்த அமலனே போற்றி போற்றி. (கங)

சுருதியின் முறையாற் சத்த சுரங்களின் கானம் பாடித்,
தருவொடும் பரமா நந்தத் தாண்டவம் புரிந்தாய் போற்றி,
மருமலி மகிழ்வ னத்தில் வளர்ந்தசை கதலிங் கத்திற், நிரு
வருள் சுரந்து நின்ற சிற்பரா போற்றி போற்றி. (கச)

இருங்கதி வேண்டுந் தொண்ட ரிதையவெண் டாம
ரைப்பூ, மருங்கமர் தாது போன்றுங் குளநெல்லின் வாற்
கூர் போன்றுஞ், சுருங்கலில் பசும்பொ னென்னத் துலங்கி
யெட் கெண்ணெய் போல, நெருங்குயிர்க் குயிராய் நீரே
நிறைந்தவா போற்றி போற்றி. (கரு)

அங்கனா யகனே போற்றி அடியவர்க் கெனியாய் போற்றி
திங்கள்வே ணியனே போற்றி சிவபெரு மானே போற்றி
மங்கையோர் பாகா போற்றி மறையெலாந் னுதிக்க நின்ற
எங்கனா யகனே போற்றி ஸ்சனே போற்றி டோற்றி. ()

அந்தமு நடுவு மின்றி ஆதியோ டனாதி யின்றிச்
சந்தர வடிவ மாகிச் சருதிகட் கெட்டா வாகி
விந்துவாய் நாத மாகி விளங்குகின் மயமு மாகிச்
செந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற தேவனே டோற்றி போற்றி. ()

வேறு.

உந்து மூழ்வினை யாலுண் மயங்கிய
சிந்தை யின்றுயர் தீர்த்தருள் செல்வனே
தந்தி மாடிகன் றன்னொடுஞ் சண்முகக்
கந்த வேளைபு தவுங்க டவுனே. (கஅ)

குன்ற வார்சிலைக் கொற்றவ னேநறு
மன்றல் விசம கிழ்வனத் தெந்தையே
என்று வானுல கிந்திரன் போற்றியே
நின்று தோத்திரஞ் செய்துநி கழந்தபின். (கஆ)

வேறு.

கோல மருப்படர் குரவன் றுவரா
கோல மருப்படர் குரவன் றுவரா
ரால மடுத்தவ னமலை யிடத்த
னால மடுத்தவ னமலை யிடத்தனே. (உஅ)

அந்தரத் தானவ னுசையு டைத்தான்
அந்தரத் தானவ னுசையு டைத்தான்
கந்தரத் தானவன் கான்மகிழ் வாணோன்
கந்தரத் தானவன் கான்மகிழ் வாணோன். (உஆ)

மதியங் கொங்குள மாசடை யார்துணை
மதியங் கொங்குள மாசடை யான்பெருங்
கதையினு னந்தத் தீர்த்தவன் கண்ணகல்
கதையினு னந்தத் தீர்த்தமுங் காட்டினேன். (உஉ)

வேறு

அரிய தும்பை மலர்க ளால ருச்ச னைபு ரிந்ததும், உரிய
தான சோட சோப சார மும்மு வந்தனம், வாரிநெ ிங்க
ணிந்தி ராணி மகிண நல்வ ரங்கணி, தெரிய வின்று கேட்டி.
யென்று செய்ப வாய்ம லர்ந்தனன். (உ௩)

மங்கை பாக ளனது பூசை மனம கிழ்ந்து மார்கழித்
திங்கண் மேவு மாதிரைசி றந்த நாளி லருளுடன்
துங்க கான நிர்த்த னந்து லங்கவே புரிந்தனை
யிங்கு நீயு வந்தி ருத்தி யிவ்வி லிங்க ரூபமாய். (உ௪)

நாத விர்த மார்க ழித்தி னத்தில்மிக்க நாளிலுன், பாத
தாம ரைக்கு ளன்பு பற்று தொண்டர் பாதகஞ், சோதி விசு
தியி னிற்சொ ரிந்த பஞ்ச தாகியே, தீத கற்றி நற்க திச்சி றப்
புரல்க வேண்டுமே. (உ௫)

சிந்தை நிற்ப தத்திருந்து திடமெனக்கு நல்கியா, னந்த
தீர்த்த மிந்த வோடை நற்பு னற்ப டிந்துனைப், புந்திகூர்ந்து
தெரிசனம்பு ரிந்தபோர்க்குள் பூசைகை, வந்த வாண்டு பன்னி
ரண்டில் வருப லன்வ முங்கியே. (உ௬)

உலவுகின்ற கீர்த்திவாய்மை யுண்மைஞான வாழ்வுடன்,
குலவு செல்வ மெட்டுமிக்க முத்தியுங்கொ டித்துநீ, யிலகு
மிந்த மகிழ்வனத்தி லிவ்வினிக வடிவமா, யலகில்ஞான நிர்த்
தனஞ்செய் தருளவேண்டு மென்றனன். (உ௭)

அந்த வாச கங்கள் கேட்ட அண்ணலுண்ம கிழந்தெலார்,
தந்தனம்மு னக்கெனத்த யாவின்முன்ன ரெய்தியே, மந்த
மாரு தங்குலாவு மகிழ்வனத்தி ருந்தனர், இந்திராதி தேவர்
கட்கி தையமுங்கு னிரந்தவே. (உஅ)

இன்ன வாறு சூதர் சொல்ல இனிது கேட்ட முநிவர்
கள், மன்னு கின்ற வுவுகை பென்னும் வாரியிற் படிந்தனர்,
பின்னும் வானி விரவி பூசை செய்து பேறு பெறுகதை,
தன்னை நீவி ரித்துரைத்தி யெனம கிழந்து சாற்றுவார். (உக)

கான நிர்த்தனச் சருக்கம் முற்றம்.

6-ஆவது ஆதித்தன் பூசைச் சருக்கம்.

பத்தப்பெரு மிதமாகிய பாசத்திரு எகலச்
சிந்தைக்கம லத்துடெழு செஞ்சோதியை யுணர்வீர்
முந்துற்றொளிர் கதிர்பூசைசெய் முறையாவையுமொழிவேன்
புந்தித்தெளி வொடுநீவீர்கள் புதிதத்தொடு கேண்மின். (க)

அமுதப்பிறை முடிவானவ னருள்கூர்வலக் கண்ணில்
விமலக்கிளை வில்வத்தொடு வெய்யோன்முன்னு தித்தே
யிமயக்கிரி யுமைபாகனை யிதையத்தினி லெண்ணிச்
சிமையப்பெரு மகமேருவிற் செய்தான்மிகு தவமே. (உ)

பக்கத்துறை யுமையாளொடு படர்மால்கிடை யேறி,
முக்கட்சுடர் திகழ்வானவன் முன்னின்றிவை மொழிவான்,
மிக்குத்தவ மேசெய்யவி யந்துள்ளக மகிழந்தெங், கொக்.
குக்கயல் விக்கித்திரி குடகானிரி வடபால். (ங)

முந்துற்றகுஞ் சக்கேத்திர மொன்றுண்டதன் முன்
னே, கிந்தத்தலர் மணம்வீசிட மிளிரியோகபுட் கரணி,

சுந்திப்புவர் தெரிசிப்பவர் செய்தினை தீர்க்கும், அந்தப்பதி
யின்கீழ்த்திசை யமரும்மருத் வனமே. (ச)

காராடிய வானந்தொடு கமழ்சந்தன வனமும்
பேராடிய கயிலைக்கிணை பிறழ்வாறுக நிரையும்
வாராடிய முலைவாணுதல் வானத்தர மகளிர்
நீராடும லர்ச்செங்கழு நீரோடையு முளவாய். (ரு)

மறைவேதியர் புரிகின்றம கத்திற்புகை தன்னை
நிறைவேலைபி னீருண்டெழு நீலப்புய லென்றே
நறைவார்முழல் மடமாதர் டிக்குந்திற மென்னச்
சிறைமாமயில் நடனம்புரி செய்குன்றுகள் பலவாய். (சு)

வேளேரிய மாகுங்கடல் மேல்விண்கதிர் விசுங்
கூடேர்மதி யெனவால்வளை குளிர்மாமணி சொரிய
வேளேர்நறை மணம்விசிட விந்தீவர மலரும்
நீரேரென வொருபேர்பெறு நிலைமைத்தல முளதால். (எ)

போதாசன னெடுமாலுயர் புயல்வாகன னிமையோர்
மாதாபதர் துகிசெய்யுமல் வகுளாரணி யத்தில்
ஆதாரமெய் யொளிபெற்றிடு மதிகாம்பிகை யென்றே
யோதாரண முதலானவே யுறுதோளியொ டிறைவோம். (ஐ)

வேறு.

பின்னிய மலைபோ லையெடுத் தெறியும் பிரளய கால
த்து மழியா, வுன்னத மான மகிழ்வனத் திருநீ ரீரினி லுவ
கையிற் போந்து, முன்னமோர் கற்பா தந்தர முற்ற மார்சுழித்
திங்களின் முறையாய்ப், பொன்னன்க் கிறைவர் முதலினை
ரெம்மை யுமையொடும் பூசனை புரிந்தார். (க)

அப்பொழு தமரர் நாயகன் போற்று மமுதகி லாமய
விலிங்கத், தொப்பிண, நந்த தாண்டவம் புரிந்தே யுயர்வரம்

யாவையும் கொடுத்தேம், துப்புறம் கனிவாய்க் கொண்டையத்
தடங்கட் சுரிசுழ லுமையொடுந் துலங்கி, யெப்பொழு தினு
ம்யா முளமிக மகிழ்ஊர் தினிதுப்ர சன்னரா யிருப்போம்.

அம்புயன் வகுக்கு மம்புலி யம்பு தேபுவோ டிலிமா
காச, மும்ப ரோடிம்பர் சராசர மெவையு மொடுங்கிய கால
த்து மழியா, நம்பதி பலவுண் டவற்றினுஞ் சிறப்பாய் நமக்
கினி தாகியே துலங்கும், பம்புநீர்ப் பொன்னி மகிழ்வன
நீரோப் பதியினிற் சென்றுநீ யணைந்து. (கக)

வேண்டர ளங்கள் முகந்தலை யெறிந்து விளங்கிய கா
விரி நாப்பண், அண்டர்கள் போற்றுங் கங்கையுந் துதிக்கு
மாநந்த தீர்த்தத்தின் முழங்கி, வண்டின முரல மலர்ந்தசெங்
கழுநீர் வாவிரன் னீரிலும் படிந்தே, யெண்டிசை பணியுஞ்
சைகத வடிவா மிலிங்கத்தி லுளமிக விருத்தி. (கஉ)

சிந்தையுட் களித்து மகாசிவ பூசை செய்முறை வழா
மலே யியற்றிப், பைந்தழை வில்வப் பத்திரக் கிணையாற் பரி
வுட னருச்சினை புரிந்தாற், கந்தமார் கயிலை வரையினி னின்
றுங் கணங்கள்பல் கோடி சூழ்ந் தெய்த, வந்துநா மவ்வி விங்
கத்தி நிலங்கி வரம்பல வேண்டுவ தருள்வோம். (கட)

சேங்கண்மால் விடைமே லேறிய பெருமான் திருவுள
மிரங்கிய வண்ணம், அங்கணித் தருளி லுரைத்திடு வாய்மை
யனைத்தையு மனத்தினு ளமைத்துத், துங்கமா மேருக்.கொடு
முடி யிழிந்து துலங்குமா காளமே முதலாம், புங்கமா தலங்
கள் யாவையும் போற்றிப் புதிதநீ ரீரினிற் போந்தான். (கச)

வேறு.

ஒப்பரிய வானந்த தீர்த்தத்தி னுதமுழங்கி
செப்பரிய செங்கழுநீ ரோடையினிற் சென்றடி.

மெய்ப்புகழ்சேர் திருக்கோயில் விதிமுறையால் வல்ம்வந்து,
முப்பொருளா கியசிகத லிங்கத்தை முறைபணிந்தே. (கரு)

அங்கணற்கு டடபாலிற் றிருக்குளமொன் றமைத்ததனுட்
கங்கைநரு மதைவாணி காளிந்தி முதல் நதியும்
பொங்கியபுட் கரணிமுதற் புதிததீர்த் தழுமிசூந்த
மங்களமா னதவாவி யாதியா கியமடுவும். (கசு)

சிந்தைதனில் நினைத்தபடி யவையெல்லாந் திரண்டுமுன்
னே, வந்துகுதி கொண்டுதிருக் குளநிறைய மனமகிழ்ந்து,
கத்தமுறு தாமரைக்கு நாயகனங் கதிர்க்கிறைவன், தந்திர
மா நற்றினத்திற் சங்கற்பஞ் செய்துபின்னர். (கஎ)

ஊயதிருக் குளம்படிந்து சுயம்புவாய்த் தோன்றியதோ,
ராயசைக தவிலிங்கத் தடியிணையை மிகப்போற்றி, நேய
மிக வில்வதள நியமமுட னர்ச்சித்துப், பாயசமே யாதியசி
வேதனங்கள் பலவமைத்து. (கஅ)

துலங்குமணித் தூபமுதற் சோடசமா முபசாரம், நலங்
கனிய வினிதாற்றி நாதன்பூ சனைபுரிந்தான், பொலங்கு
ழைச்செந் துவர்க்கனிவாய்ப் பூங்கொடியோர் புடைதோ
ன்றி, யிலங்கியசை கதலிங்கத் திடைமியையே தோன்றினார்.

வேறு.

தோன்றிடுமிடபம் வெள்ளியங் கிரிபோற் றுலங்குடு
மதன்மிசைச் சுடர்போல்; ஆன்றசெம் பவள வரையென
வோர்பா லழகிய பசங்கொடி யமைந்து, கான்றதண் கதிரின்
பிறைமுடி தயங்கக் கருமணி விடமிட நிலங்க, மூன்றுகண்
களினு மருள்சுரந் தொழுக முத்தலை வேற்படை விளங்க. ()

ஆயிரங் கோடி கிரணம்விட் டெறிக்கு மாதவ ரளப்
பில ரொன்றாய், மாயிரு ஞாலம் விளக்குவா னுதித்த வண்ண

மொத் தொழுகொளி பரப்பி, சேய்பே ருருவிற் பச்சை
யோர் பாகஞ் சிறக்கவெண் ணீற்றொளி தயங்க, பாயிருட்
கருமை மணிமிடற் நிலங்க படர்சடை பென்னெனத்
துலங்க. (உக)

வீரபுலி யதட்செம் பட்டுடைத் திவன மணிப்பணிக்
கச்சுமாங்குலங்க, கரிக்கொடு முடிபொற்பணைத்தபொற் றட
ந்தோட் கெழுமுபல் பூதங்க னெருங்க, வரிக்குரல் மிழற்
றங் கிண்குணி முரல வாமபா தம்பெயர்த் தாடப், புரிக்களை
நரம்பின் மகரபா ழிசைதும் புருவொடு நாரதர் பாட. (உஉ)

முன்னமே நின்று சேவடி தொழுத முளரிநா யகன்முக
நோக்கிப், பன்னக மென்னுங் கங்கணற் தரித்த பங்கயச் செங்
கையாற் றழவி, புன்னகத் தன்பும் பூசைபு மிகவு முளமகி
ழந் தினிதுநா முவந்தேம், என்னினி புனக்கு வேண்டுவ
கேட்டி மியம்பிய வரமெலா மீவேம். (உங)

வேறு.

என்றிடு மீசன் வாப்மை யிளங்கதிர்ப் பரிதி கேளா
மன்றலங் கொன்றை குடும் வரதனே பமரர்கோலே
வென்றிரேர் மழவு மானுங் கரத்தணி விமலா செம்பொற்
குன்றவார் சிலைகுழைத்த குழகனே போற்றி போற்றி. (உச)

அருவுமா யுருவு மாகி யணுவுமாய் மலைபு மாகி, மருவு
மைம் பூத மாகி மலரய நெடுமா லாகித், தெரிவரு மாயை
யாகிச் சிறந்தகிற் சோருப மாகி, யொருபரம் பொருளு மாகி
புலகெலாம் நிறைந்தாய் போற்றி. (உரு)

பண்டைநான் மறையோன் வேதன் பாற்கடற் பள்ளி
கொள்ளும், விண்டுவா னவர்கள் பூதம் விரிகதிர்ச் சுடர்குலா
வும், எண்டிசை யளவில் காலம் எண்ணருஞ் சீவகோடி, அண்
டமோ டகன்றகோடி படைத்தளித் தழித்தாய்போற்றி. ()

மறைகளா யிரமுங் காணு மலரடிச் சேவை யென்றன்,
குறையெலாந் தவிரக் காட்டும் குணப்பெருங் குன்றே
போற்றி, நிறையுமாந்த காணரித்தன சம்பு வேதண் ணறை
யுலா மகிழ்வ னத்தில் நாதனே போற்றி யென்றே. (உஎ)

அவ்வகை தோத்தி ரஞ்செய் தழற்கதிர்ப் பரிதி சொல்
வான், செவ்விய லோகா லோகஞ் சேயொளி விரித்தெஞ் ஞா
ன்றும், இவ்வுயிர்ச் சராச ரங்கள் யாவையும் புரித மாக்கு,
மைவளர் கண்ட நின்போல் வயங்குமண் டலநல் கென்றான்.

நல்கிடென் றடியிற் றுழந்த நாகினம் பரிதிக் கின்னே,
பல்கிடும் வரங்கள் யாவும் பணித்தியென் றுமையைப் பார்
க்க, வொல்குநூல் மருங்குற் செவ்வாய் ஒண்ணுத லதிக
காந்தி, மல்குரீர்ப் புவன மேத்த மாசில் ஞானமுங்கொடுத்து.

சக்கர வாள் வெற்புக் தாரணி விசம்பி னேடுந், திக்
கெலாம் விளக்கஞ்செய்து சீவகோ டிகளைக்காத்து, முக்கதி
ர்ச் சுடர்க்கு நீயே முதற்கதிர்ப் சுடரே யாகி, மிக்கதே வரு
க்கு மேலாய் விளங்கிடென் றருளிச் செய்தாள். (ருய)

விளங்கிடென் றருளிச் செய்த வேயுறு தோளியென்
னும், இளங்கொடி யதிக ராம்பை யிமயமால் வரையின்
செல்வி, யுளங்குளிர் கருணை மேனி யுமையவன் சரணம்
போற்றி, களங்கணி கண்டத் தெந்தை கழலினை பணிந்து
சொல்வான். (ருக)

பாலலோ சனனே தூய பாலொளி நீற்ற யால, காலமக்
காலமுண்டு கடவுளர்க் காத்தமூர்த்தி, மாலயன் தேடிக்கோடி
வருடமுங்காணுப் பாதம், ஞாலம் தெனக்கோர் நாளில் நயந்த
வா றுரைத்தியென்றான். (ருஉ)

பாயொளி பரப்புஞ் செங்கேழ்ப் பரிதியைப் பரிவி
னோக்கி, மேயவா வணிமாதத்தில் வியன்முதற் றெய்தியான,
ஞாபிது வாரத் தேயா நந்திதீர்த் தத்தி னீரும், நீயிவண் வட
பாற் றொட்ட நிறைந்தபுட் கரணி நீரும். (௩௩)

அரியசெங் கழுநீரோடை நீரொடு மபிலே கங்கள்
பரிவினாற் செய்து வில்வ பத்திர மெடுத்திச் சாத்தி
யரியபூ சனைகள் செய்தா யாதலா லுவந்து எனக்குத்
தெரியுமோர் பகலிற் றானே தெரிசனந் தந்தோ மென்றே. ()

வேறு.

வாசவனப் போதுவந்து வரம்பினுடன் பணிந்தணிந்த
வாசவனப் போதுவந்து வரம்பினென தருளிறைவர்
காசினிய மங்குறிக்கு மன்பர்மா கருணையினர்
காசினிய மங்குறிக்கு மன்பர்மா கபிலையினர். (௩௩)

வேறு.

இத்திற மியம்பிப் பின்னு மிரவிக்கன் றீசன் வில்வ
பத்திர மகிமை தன்னைப் பரிவினா லுரைத்த வாறு
வித்தக முநிவர் கேண்மின் விரித்துநா முரைப்ப மென்னாச்
சுத்தசித் தாந்தம் வல்ல சூதமா முநிவன் சொல்வான். (௩௪)

ஆதித்தன் பூசைச் சருக்கம் முற்றம்

7-ஆவது வில்வச் சருக்கம்.

வான்மதியு ரிஞ்சுமணி மாடமுறு கெங்கும்
நான்மறைகள் பாடிடந் லங்குளரு நீரீர்க்
கானநட ராசர்கயி லாசகிரி வாசர்
ஆனனமொ ரைந்துடைய அண்ணலரு ளோடும். (௧)

நல்வனசம் வாய்விரிய னானில்மனி ன்ங்க
வில்வலிய காரிருள கண்டிடவி னக்குச்
செல்வவெயில் விசியதி வாகரகி: நோக்கி
வில்வதள மான்மியம்வி ரித்துரைவ குப்பார்.

(உ)

பல்லவ மனைத் தும்புரி பச்சைநிற மாகி
யெல்லெபெறு முவுலகில் யாவரும் வழத்த
நல்லதள வில்வமது நங்கணி னுதித்தே
தொல்லுலகில் வந்ததது தூயகிளை போடும்

(உ)

ஓங்கியொளிர் வில்வமர நம்முருவ மாகு
மாங்கதன்முள் யாவுநம தங்கமிரு நோமம்
பாங்குடைய கொம்பெமது பாணியென லாகும்
நீங்கரிய முக்கிளை நம் நேத்திரங்க ளாமே.

(ச)

வண்மைபெறு நந்தனவ னத்தினில மைத்துத்
தண்மைபெறு தூயபுனல் சந்ததமவி டுத்தே
உண்மையின்வ ளர்த்தவர்கள் நம்முருவ முற்றித்
திண்மையக லாதகயி லாசவரை சேர்வார்.

(இ)

பொங்குகிளை வில்வமிடை பூசனைபு ரித்தோர்
அங்கதையு ளத்தினினை யன்பின்வலம் வந்தோர்
செங்கரமு கிழ்ந்துமுனை சேவைபுல செய்தோர்
நங்கயிலை மால்வரைபி னண்ணுவர்கள் திண்ணம்.

(ஈ)

வேறு.

தோன்றும் வில்வத்தைத் தூடணஞ் செய்தவர்
ஆன்ற யாகத்துக் கல்லதத் தாருவை
பூன்ற வெட்டியு றுக்கும் லர்கணம்
மூன்ற கண்ணீர்பு னிர்தவ ராவோ.

(ஈ)

நிரைத்த வில்வநம் நேத்திர மாமென
இரைக்கும் வேதமி தற்கடையா னாங்கே
ஞரரைத்த வில்வத்த னமொரு மூன் றுநர்
தரித்த கண்களு மூன்றிது தக்கதே.

(அ)

முத்து மாணிக்க மொய்வயி ரீரியம்
பத்தி சேர்ப்புப் பாகம்ப வளங்கள்
சுத்த வச்சிரஞ் சோதிம ரகதந்
கொத்து நீலநற் கோமேத கமுமே.

(ஆ)

தங்கப் போதுத மனியத் தாமரை
துங்கச் செண்பகந் தும்பைபைர் தாதகி
பைங்கட் செங்கழு நீர்புன்னை பாதிரி
புங்கக் கொன்றை புசிதமந் தாரையும்.

(க)

ஓது மாதுளை புற்பலம் பைர் தழாய்
சாதி புட்பந்த னித்தனி கோடியாய்
வேத மந்த்ரகி திதவ முமலே
பூத லத்தில ருச்சித்துப் போற்றியே.

(கஉ)

பரம பத்தர்பல் ஸாமிர கோடிநாள்
விரத மாய்சமைப் பூசித்த மெய்ப்பலன்
தரும வில்வத்த னமொன்று சாத்தினே
ரொருதி னத்தினி லெய்துவ ருண்மையே.

(கங)

கருது சித்திரை. கார்த்திகை யாவணி
கிரவு திங்கரின் மேவுநின் வாரத்திற்
பரகி வில்வப் பசுந்தழை சாத்தினேர்
மருவு கார்பெள்ளி மூலனன் மீதிலே.

(கஃ).

இந்த வில்வத்தை யெம்முந் வாகவே
சுந்தை செப்பவர் தீவினை செய்பினுழ்

அந்த வல்வினை யாவும் சுற்றியே
நந்தி டாததி ருங்கதி நல்குவோம்.

(கச)

வேறு.

சந்ததம் வில்வந் தன்னைத் தரணிமிற் போற்றி சின்று
வந்தனை செய்திடாமல் வாங்கொடு தடிந்த மாந்தர்
புந்தியி லுடன்பட் டோர்கள் புகழ்ந்திடா திகழ்ந்த பேர்கள்
நந்துவர் திண்ண மப்பால் நாகமு மவர்க்குத் தானே. (கரு)

பகர்த்திடும் வில்வந் தன்னைப் பரிவினும் பழுது பார்த்துச்
சுகந்தமென் புனலிலிட்டுத் துதித்தபி ஷேகஞ் செய்தோர்
உகந்தசா லோகமெய்தி யுவப்பிலா நந்தத் தோடும்
புகழ்ந்திடற் கரியதான பொருவில்கா ருபஞ் சேர்வார். (கங)

மன்னிய வில்வந் தன்னை மணங்கமழ் கலவைச் சாந்தத்
துன்னருங் குழம்பிற் கூட்டி யுவந்தபி டேகஞ் செய்தோர்
பொன்னிநாட் டரசனென்னப் பூவுலகாண்டு பின்னுந்
தன்னிக ரில்லா ஞானந் தழைத்தசா மீபஞ் சேர்வார். (கள)

தாவில்சீர்ப் புரிதவில்வத் தளத்தினைப் பரிவினாய்ந்து
மேவருஞ் சோமவாரம் விளம்பிய வெள்ளிவாரம்
ஓவில்பன் முன்றாநாளி லுறும்பிர தோடந்தன்னில்
யாவர்க ளேனுஞ்சாத்தி லெமதுசா ருபஞ்சேர்வார். (கஅ)

அறைந்திடு வில்வந்தன்னை யட்டி யருக்கன் றன்பா
லுறைந்துவெண் டிங்கள் சேரு முயர்தின மற்று வாவு
நிறைந்தவா திரைநாள்மாத நிகழ்தின மிவற்றைத் தேர்ந்து
சிறந்திடச் சாத்திலப்பாற் சேர்வார்சா யுஜ்யந் தானே. (கக)

மன்னிய மாகித் திங்கள் வருகிருட் டுனபக் கத்தில்
பன்னிய திதியின் மிக்காய்ப் பகர்த்திடற் கரிய தாகி

யுன்னிய சிவநி சிக்க ணுயர்ந்தவில் வத்தை நம்பாற்
றுன்னிடச்சாத்தி னோர்கள் பெறும்பயன்சொல்லற் பாற்றோ?

சொல்லிய சிவநிசிக்கண் தொடங்கிய முதற்சா மத்தில்
வில்வமொன் றெமக்குச் சாத்தில் வேண்டிய வுலகை யாள்வர்
வல்லினை தருமி ரண்டாஞ் சாமத்து நயந்துசாத்தில்
வல்லினை பொழிந்து ஞான வாரிதி படிவர் மாதோ. (உக)

மொழிந்திடு மூன்றாஞ் சாம முத்தள வில்வத் தன்னை
யழிந்திடா தெடுத்து நம்பா லாதரத் தமையச் சாத்திற்
கழிந்திடும் பவத்தின் பெளவம் கருதிய நாலாஞ் சாமத்
தொழிந்திடா தினிது சாத்தி லுயர்கதி யடைவர் மன்னோ. (1)

உறுகிள வில்வத் தன்னை புரைத்தவாள் விரவி லன்பாய்
மறுவறச் சாத்தி னாலு மனமொழி மெய்த ளாந்து
பெறுகதி யறிவி லாமற் பிழைபடச் சாத்தி னாலும
அறிவினா மூட ரேனு மமரநுக் கமர ராவார். (உங)

திங்களெத் திங்களேனுந் தினங்களெத் தினங்களேனுந்,
தங்குமெப் பகற்போதேனுந் தயங்குமெப் விருட்போ தே
னும், பொங்குமெக் காலமேனும் பொருந்துபுக் கிளைவில்
வத்தைச், செங்கையா லெடுத்துச் சாத்திற் சிவகதி சேர்வர்
மன்னோ. (உச)

இலங்குமுக் கிளைவில் வத்தை யெடுத்துமுன் சாத்தி
னாலும், நலங்கிளர் சிலனாட்சென்று நயப்புடன் சாத்தினாலும்,
தலங்குமோர் மாதம் வைத்துத் தொடர்ந்துபின் சாத்தினா
லும், கலங்கிடா தாறு திங்கள் கடந்தபின் சாத்தினாலும். (1)

ஆண்டொன்று சென்று நம்பா லன்புடன் வில்வத் தன்னை,
வேண்டும்போ தெடுத்துச் சாத்தி மீளவும் புனலிற் றோய்த்

துப், பூண்டபே ரன்யி னேமும் பூசனைக் கருச்சித் தாலும்,
கீண்டவா னுலகை யாண்டு நிருமல வடிவ மாணார். (உச)

ஓர்களை யா னு மப்பா னுறுமிரு கீளயினு லுஞ்
சேருமுக கீளயினு லுஞ் சிற்ற்தளற் கீளயினு லும்
ஆருமைங் கீளயினு லு மமைந்தவில் வத்தைச்சாத்திற்
சார்பல னென்றுக்கொன்று சதமடங் கதிகமாமே. (உஎ)

வேள்ளிவெண்டகட்டிற்செய்த வில்வமொன்றருச்சித்தாலுந்
தள்ளரும் பொன்னிற்செய்த தளத்தினு லருச்சித் தாலும்
உள்ளமா னதத்தினுலே யொருமிக்க அருச்சித் தாலும்
கள்ளகிழ்தருவினீழற் கடவுட்குங் கடவு ளாவார். (உஅ)

இவ்வண்ணம் வில்வ மேன்மையெம்பிரா னெறிக்குஞ்
சோதிச், செவ்வண்ணப் பரிதி கேட்கச் செம்பிற ாறு
சொன்னேன், மைவண்ணக் கண்டற் போற்றி வயப்பரி
பூண்ட பொற்றேர், வெவ்வண்ணக் கதிரோன் பெற்ற
மேன்மையும் விளம்ப லுற்றும். (உக)

வில்வச் சருக்கம் சூற்றம்.

8-ஆவது சூரியன் பேது பெற்ற சருக்கம்.

விரைசெ நிர்துமென் முகிழ்சி ரிந்திட விளரி வண்டி
சை முரலவே, கரைபு ரண்டிட நறவ ழிந்திடு கமல நின்ற
லர் வாகிசூழ், திரையெ நிர்திடு தரள வெண்கதிர் விலவெ
னும்படி திகழலே, நிரைசெ நிர்திடு குவளை விண்டவர்
நிறைவ ளம்பெறு மகிழ்வனம். (க)

ஏவி கைர்தெழு வேக மென்றிரு டாலெ முந்தெதிர்
மேதிபே, தாவு தெண்டுகா விச நந்ததிர் தாழ்க்ருங்குட
னுடுபோய், மேவு தன்புன லாட கந்தனூ மேன்மை தகிய

காவிரி, பூவி ரிந்தலர் சோலை கொண்டொளிர் புரித மாகிய
மகிழ்வனம். (௨)

லீதி யின்பொலன் மாட மண்டப மேடை முன்றிலு
லாவியே, மாதரிங்கித நாடகஞ்செய வாது கொண்டின மாம்
யில், மீதெழுங்கரு மேகபந்திவிண் மேல்முழங்கிடு மோதை
யாற், றேதபெய்ந்தெதி ரேகடம்புரி சோலை தங்கிய மகிழ்
வனம். (௩)

மேக மண்டல மேல்வளர்த்தெழில் மேவும் வெண்கொடி
யாடைபோ, யேகும் வெம்பரி யேழ்செறிந்திடு மிரவி தேரி
டை குலவரீண், மாக மெங்கும ளாவுசெம்பொன்னி மான
மண்டப மாளிகை, மோக மங்கையர் சேர்கழங்கெறி மூச
வண்டிமிர் மகிழ்வனம். (௪)

வாவு மந்திப லாந றுங்கனி வாகை யின்கனி விழுவே,
தாவி மிஞ்சிய பூக தங்குலை சாய வந்திழி தேறல்போய்,
மேவு பைந்தட மூடு மும்மலர் விழும் வண்டிசை பாட்டுே,
காவி ளங்குபில் கூவ வஞ்சம காந டம்புரி மகிழ்வனம். (௫)

மறையு மந்திர முறையு மந்தனர் மகமு மங்கள் முர
சுற, தறையு முன்றிலு மறுகு மன்றமு மணிசெய் குன்றமு
மருவிபாய், தறையு மெங்கணு நிறைம ணங்கமழ் சோலை
தன் றும கிழ்வனத், தறையு நம்பரி ரவிமுன்றிரு வுளமு
கிழ்த்திட வருவினல். (௬)

வள்ளுப் பும்புவி புசுழ்சி றந்தவல் விரத மொன்றவன்
மருவவே, ளொர்வி சும்பிகை யொளியி டெம்பல் கிரண் மெங்
கணும் விசிறியே, புளவி ளெஞ்செய லாய் செம்பொனி
னகல் மொன்றினை வலமதாய், தளந் ளென்றிடு கோடி
கோந்த யங்கு தேரிது கடவுவாய். (௭)

வேறு.

சந்ததமும் புவிமீதிற் சராசரங்க ளீணத்தினையுந் தளரா
வண்ணம், உந்தியசெங் கரங்களினுற் பரிசித்துப் பரிசுத்த
முதலி நம்மைச், சிந்தைதனி லனுதினமுந் தியானித்து நினைத்
தினமுஞ் சிந்தை செய்து, வந்தனைசெய் பார்ப்பாவ மாற்றுதி
யின் மண்டலத்தில் வாழ்வோ மென்றார். , (அ)

அவ்வுரைகேட் டொளமகிழ்ந்த ஆதவன்வெள் விடை
யூர்ந்த அண்ணல் பாத, மெய்விதிர்ப்பி னுடன்வணங்கி வேண்
டும்வர மொன்றுளது விளம்பக் கேட்டி, செவ்வியஆ வணி
யினுடன் சித்திரைமா தத்தினங்க ளெல்லா மேலு, மெய்வ
மறும் வைகறைபின் யான் வகுத்த திருக்கு ளத்தி லினிது
மூழ்கி. (ஆ)

புனிதமாய் வில்வதள மருச்சனைசெய் துணைப்பூசை புரி
ந்து ளோர்க்குக், கனகமா மணிமுதலா யெட்டுவகைச் செல்
வமுநற் கதியு மீந்து, தினமும்வே யுறுதோளிக் காதித்யாம்
பிகையென்னுந் திருப்பே ரோங்க, வுனது திரு வருள்புரிவா
யெனஇரனி யடிபிணைதாழ்ந் துரைத்துப் பின்னும். (க)

வீறு கூர் மகமேரு வில்லாக விடவரா வியன னாகக், கூறு
நால் வேதமுநாற் பரியாகக் குவலயம்பொற் கொடிந்தே ராக,
நாறுநான் மலர்க்காயா வண்ணனெடுங் கணையாக நண்ணுந் தங்
கள், சிறுமூ வெயிலெரியச் சிறுமூரல் ஒளியிரித்த தேவர்
தேவே. (கக)

வேலைவா யமரர்குழா மமுதுகடைந் தெடுப்பதன்முன்
வெவ்வ ராவா, யாலகா லம்பிறந்து நெடுமாலுந் திசைமுகனு
மமரர்கோவுஞ், சீலமா திரத்தவருந் தேவர்களும் வெருவியு
ளந் திகைத்து வாடிக், காலிணையில் வீழ்வதுகண் டஞ்சலென
நஞ்சருந்துங் கருணைவாழ்வே. (கஉ)

விண்ணில்வாழ் புரந்தரணன் திசைமுகனும் திருமாலும் விளங்கி யோங்கு, மெண்ணிலா தொனிரண்ட கோடிகளுந் தன்மைசற்று மியங்கா வண்ண, முண்மைசேர் யோகமுடன் மெய்ப்பொருள்தோர் நால்வர்க்கன் றுரைத்த போது, தண்ணறாத் துளிக்குமல ரானிபோர் விழித்தெரித்த தழற்கண்ணனே. (கக)

அவ்வரா கத்துருவா பமைந்தநெடு மால்துயிலும் மழற் செஞ் சூட்டு, வெவ்வரா முடிக்கிடந்த பாரினிலாழ் கடல் சூழ்ந்து விளங்கி யோங்குந், தெவ்வரா லழியாத இலங்கை யிரா வணன்கபிலை திண்டுங் காலை, யிவ்வரா கந்தரும்பொற் பதமலரா லடர்த்தருளு மெம்பி ரானே. (கச)

திக்களா வியசிகரத் திமையகிரி மகவாகிச் செனித்த மாது, மைக்கண்வா ணகைத்துவர்வாய் வெள்வளைப்பொற் குழைபுமையாள் மகிழ்ந்தெந் நாளு, மிக்கபா கத்துறையும் பரம்பொருளே விடையூர்ந்த விமலா வேத, முக்கண யக முதல்வா மகிழ்வனத் துதித்தெழுந்த மூவர் தேவே. (கரு)

என்றுதோத் திரநிகழ்த்தி வலஞ்சூழ்ந்து நெக்குருகி யிணையி லாப்பொற், குன்றவார் சிலைமலர்க்கை யண்ணலே பரமென்று கூற விசு, மன்றன்மா லிகைவரைபோ லிதுமாந்த புயத்திரவி மகிழ்ந்து கேட்கு, நன்றிசேர் வரமெலா மருளி யருண் மழைமேக காட்டங் காட்டி. (கசு)

எத்தலத்து மிக்கமகிழ் வனந்தனில்வே யுறுதோளி யிடமாய்க் கான, நிர்த்தனசங் கரரிருப்ப வாயிரவே ரந்திகழ் பொன் னெனெந்தே ரேறிச், சித்தமகிழ்ந் தவர்பாதந் தியானி த்து மேருவலஞ் செய்து நாளும், உத்தமமாம் பரப்பிரம வருவாகி யிரவியுள்விண் ணுற்றான் மன்னே. (கஃ)

இந்தமகிழ் வனத்திலெய்திச் சூரியபுட் காணிபடிந்
தீசர்ப் போற்றி, வந்தருளு மொருமறையோர்க் கிரவிதினத்
தனதானம் வழங்கி னோர்கள், நந்ததிரேழ் கடலுடுத்த
நானிலமெ லாம்புரந்தெந் நாளும் வாழ்ந்து, சுந்தரஞ்சேர்
கயிலைவெற்பிற் சிவவடிவா யிருப்பரெனச் சருதிசொல்லும்.

பூதானந் திலதானங் கன்னிகா தானநிறை பூரி தானங்,
கோதான முபநயன தானமொடுத் தமதானங் கோதி லாத,
மாதான மிவையெல்லா மறையோர்க்கு விதிமுறையின்
வழங்கினோர்கள், வேதானந் தத்தனிவிட் டிருப்பரென
வுபகிடதம் விளம்பு மாதோ. (கக)

மங்குறவழ் மகிழ்வனமா நீரீரி லதிகாந்தி மங்கைபாகர்,
பொங்கரவம் புனைவேணிக் கானநிர்த்த சங்கரரைப் பூசை
செய்து, வெங்கதிரோன் பேறுபெற்ற காதையினை விரித்து
ரைத்தீர் விமலர்ப் போற்றித், திங்கள்பெறும் பேறுரைத்தி
ரெனச்சுத மாமுநிவன் சிறப்பிற் சொல்வான். (உய)

சூரியன் பேறுபெற்ற சருக்கம் முற்றும்.

9-ஆவது சந்திரன் பூசைச் சருக்கம் .

நேனாறும் பொழில்புடைசூழ் நீரீரிற் சிறந்திருக்குஞ்
செல்வர் மாடுதங், கானூறு மலர்க்கொன்றை சுமழ்சடையார்
முழவிடையார் கமல பாதம், வானூறு மழுதகதிர்ச் சந்திரன்
பூ சனைபுரிந்த மகிமை தன்னை, யானூறு பவமொழிய இயம்
பிடுவ னருந்தவரே யினிது கேண்மின். (க)

சுந்தரஞ்சேர் பாற்கடலை வானவருந் தானவருஞ் சூழ்ந்
து முன்னாள், சுந்தரஞ்சேர் மத்தாக வாகையே தாம்பாக
வகையாய் நின்று, தந்திரஞ்சேர் வினைப்பயனு லமுதம் வரக்

கண்டந்திமத் தருணர் தன்னி, லந்தரஞ்சேர் வெண்கதிரோ
னிருளகற்ற வந்துதித்தா னங்கண் மன்னோ. (உ)

கரையெறியும் வாலுகம்பொற் சங்கெறியும் வெண்டா
ளம் கலந்தெஞ் ஞான்றுந், திரையெறியும் பாற்கடலில் வந்
துதித்த இமகரனத் திங்கட் செல்வன், விரையெறியு மலர்க்
கொன்றை வேணியனைக் கருத்திருத்தி வேறொப் பில்லா,
வரையெறியு நெடுஞ்சிகர மந்தரத்தி லருந்தவங்கள் வருந்திச்
செய்தான். (ங)

சேய்தபெருந் தவப்பயனா லரிபிரமர் தேடரிய தேவர்
கோமான், மைதவமுங் கறைமீடற்று மான்முழுவும் புயநாங்கு
டலர்க்கண் மூன்று, மெய்தழைவெண் ணீற்றொளியுஞ்
செஞ்சடையும் பச்சைமயில் விளங்கோர் பாலும், நெய்தரு
கு லப்படையு மழகொழுக மழவிடைமேல் நேரே தோன்றி.

ஆழ்கடலி னடுவிறுந்த மந்தரத்தி லருந்தவம நேகஞ்
செய்தே, தாழ்விலா தெமைப்போற்றுந் தகைமைபினால் மன
மகிழ்ந்தேம் தருவ ரங்கள், கேழ்கிளர்வெண் ணிலவெறித்
தெண் டிசைவிளக்குஞ் சந்திரனீ கேட்பா யென்ன, ஆழ்வினை
தீரத் துனதுசா ரூபமரு ளெனவிமல னுரைப்பான் பின்னும்.

நீவினவும் வரமனைத்துந் தருவதனுக் கேற்றதல நிகழ்
த்தக் கேளாய், பூவிரியு மடல்தோறு முவட்டெறிசெந்
தேன்கமழும் பொதும்பர் தோறுங், கூவுகருங் குயிலார்ப்பத்
துவியனப் பெடையாடுங் குளிரன் னீரில், வாவுகய வினம்
பிறழும் வளைமணியால் மடற்குவினை மலர்வாய் வின்னும். (ஈ)

வியன்மேக மண்டலத்தி னுடுசெலும் ஸந்தருவினவிரி
பூங்கொம்பர், ஆயன்மேவுங் கிள்ளைவினம் வெள்ளைமதிப்
பிள்ளைநின் வழுதபானத், தியன்மேவு மழலைமொழி யேன.

யருங் கிளையதனை ழிட்டஞ் செய்யுஞ், செயன்மேவு தண்
ணறாக் கொழிக்குமலர் மலர்ந்தெங்குஞ் சிறக்கு மாதோ. (எ)

வானமழை தனக்கிரங்கித் தளராமற் பெய்யுமந்த - வண்
மை கண்டு, தேனொழுகு மலர்த்தருக்கள் மலர்ந்துகாய்த் தரி
யகனித் திரளி னோங்கிக், கூனமதி தவழ்விசம்பிற் சினைக்
கரத்தா லெடுத்தேந்துங் கொள்கைத் தென்ன, ஆனமிவாத்
திசையளவுங் கொம்பர்விரித் தும்பர்மிசை யோங்கு மாதோ.

தடந்தோறுந் திரைதோறுங் கரைதோறுந் தத்துகயல்
தாவி வானி, லடர்ந்தேறிச் சுடர்விரிக்குந் தாரகையைத் தன்
னினமென் றளவ ளாவித், திடந்தேறி யவையினங்க ளன்
மைபினால் வண்மையுடன் திரும்பிப் பாய்ந்து, படர்ந்தேறு
முடப்பலவின் குடக்கனிக ளுடைத்திட றும் பருவச்சோலை.

அந்தமலர்ச் சோலைதிக முணிகொடிரை வாவியினீ ராடி
விண்ணோர், முந்துபெருந் தவத்தவர்க ளிருங்கதியை
வேண்டிமல மூன்று நீக்கிச், சிந்தையிலா நந்தமிகப் பெருகிய
பேருவகையெனுந் தேறல் மாந்திச், சந்ததமு நீங்காமற்
றவம்புரியு மகிழவனத் தலமொன் றுண்டால். (ய)

அம்மகிழ வனத்தேகிச் செங்கழுநீ ரோடைபடிந் தத
னுட் டோன்றுஞ், செம்மலர்ப்பூங் குவளையுட னெட்டிதழ்த்
தா மரைமலருஞ் சிறப்பாய்க் கொய்து, நம்மிதய மகிழ்வறவந்
தினியபூ சனைபுரிதி நாம்வந் தப்பால், மெய்ம்மைதிகழ் வரம
னைத்தூந் தருதுமெனக் கருணையுடன் விளம்பிப் பின்னும். ()

கற்பகநன் னிழலீருக்கு மிந்திரனே முதலாய கடவு
ளோர்க்கு, நற்பதும முகைவிரிக்க வெயில்விரிக்குந் தினகர
ற்கு நாமுன் னானிற், பற்பலநல் வரங்கொடுத்தேம் நீயுமந்த
நீரோம் பதியி லேகி, யற்புதமா யவ்வண்ண மருச்சித்தால்
வேண்டும்வர மருளிச் செய்வோம். (ஊ)

வேறு.

என்று முக்க ணிறைவ னியம்பலுங்
குன்ற விற்கைக் குழகனைப் போற்றியே
நன்றி தாமென நாடி யிமகரன்
மன்றல் வீசு மகிழ்வனஞ் சார்ந்தனன். (க௩)

அவ்வுக் காவிரியாநந்த தீர்த்தத்தின்
துங்கச் செங்கழு நீர்மலி தோய்ந்ததுஞ்
சங்கற் பத்தொடு தானங்கள் செய்துபின்
எங்கட் கிசன் சினகரத் தெய்தியே. (க௪)

தத்து நீாமலி சந்திர தீர்த்தமொன்
றத்த லத்தி லமைத்ததின் மூழ்கியே
மொய்த்த செங்கழு நீரு முளரியுங்
கைத்த லத்தி லெடுத்துக் கருத்துடன். (க௫)

புரியும் பூசைக்கு வேண்டும் பொருளெலாந்
தெரிய வேற்றிச் சிகதலிங் கத்தினிற்
பரிய மன்புமெய்ப் பத்தியு மோங்கிட
அரிய பூசை யருச்சனை யாற்றினான். (க௬)

அன்ன தன்மை யனைத்துந் திருவுளத்
துன்னி வேயுறு தோளுமை யாளொடு
முன்னொ ரேற்றின் முழுமுத லெய்தலும்
மன்னு சந்திரன் வாழ்த்தி வணங்கியே. (க௭)

தோடுக டற்கண் துயிலரி வாசவன்
விடும டற்கும லாசனன் விண்ணுளோர்
முடுகி யோட வெழுந்த முழுக்கொலைக்
கடுறு கார்த்தெமைக் காத்தருள் மூர்த்தியே. (க௮)

என்று மேதொழு தேத்தும் பதஞ்சலி
வென்றி சேரும் வியாக்கிர பாதர்க்கா
அன்று மாலு மயனும் பரவப்பொன்
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேருவே. (௧௯)

மாதர் வல்லி வணங்கிய நூலிடை
மாதர் வல்லி வணங்கிய நூலிடை
யாத ரஞ்செறி யம்பணி யாளனே
யாத ரஞ்செறி யம்பணி யாளனே. (௨௦)

ஆர மாமுலை யாரர சாகிய
ஆர மாமுலை யாளொரு பாகனே
ஆர மாமுலை யாரடி தேடிய
வார மாமுலை யாவரை மார்பனே. (௨௧)

என்ன வேதொழு தேத்திய சந்திரன்
தன்னை நோக்கி மகிழ்வனத் தற்பரன்
உன்னு ளத்தன் புவந்தன நல்குவேம்
துன்னு நல்வரங் கேளென்று சொல்லவே. (௨௨)

ஓது கின்றசா ருபமு வந்தெனக்
கேல் வேண்டு மெனமதி கேட்டலு
மாது பங்கன்ம கிழந்தருள் செய்தொரு
மேத கும்பொன் விமானத்தி லேறியே. (௨௩)

இரவெ லாசின் னிலங்குங் கரங்களாற்
றநீணி மிக்க சராசர மெங்கனும்
விழி யென்றும் விளக்குதி யென்னவே
வரம ளித்தனன் மங்கையொர் பங்கினன். (௨௪)

காம வேளை நுதற்கணிற் காய்ந்தரு
ளேம வேணி மகிழ்வனத் தெந்தையார்

தாமம் விசிய சந்திரன் பூசையாற்
சோம நாந் ரெனப்பெயர் குடிநூர். (௨௫)

ஈச னல்கு ஹிமானத்தி லேறியே
மாசி லாதவிண் மண்டலத் தெய்தியே
தேசி ராஹிற் செலுத்திப் பகலெலாங்
காசில் செங்கதி ரோடுங் கலந்தனன். (௨௬)

அரிய அத்தலந் தன்னி லணுகியே
உரிய சந்திர வோடையின் முழுகிவாய்
ஹிசெ முங்கமு நீரின் ஹிமலனைப்
பரிஹி னோடு மருச்சனை பண்ணுவார். (௨௭)

யாவ ரேனு மெழுகடல் குழமிப்
பூவெ லாமா செய்திப் புரந்தபின்
முவ ருக்கு முதற்பொரு ளாகிய
தேவ தேவன் திருவடி சேர்வரே. (௨௮)

கோந்து லாவும கிழ்வனக் கூத்தனை
யிந்து பூசித்த காதையி யம்பினேன்
முந்து ஞானமு நிவர ரேருண்டு
வந்து பூசித்த வாறுவ முத்துவாம். (௨௯)

சந்திரன் பூசைச் சருக்கம் முற்றம்.

10-ஆவது அலவன் பூசைச் சருக்கம்.

மருகிருக்கு மலர்ப்பொழில்குழ நீரே லதிகாந்தி வாம
பாகர், திருகிருக்கு நெடுமூலுந் திசைமுதனும் வான்வருந்
தேடிக் காணு, வருகிருக்குந் தழற்சோதி பாடியா டியகடவு
ருயர்கல் லாலந், தருகிருக்குந் தனிமுதலை நெண்டுபூ சித்த
கதை சாற்று வேணுல். (௩)

பூவுலகிற் சிறப்பாகி யறத்தினிலை தவமுமற் புரித மா கித், தாவில்பெரும் புகழ்படைத்துத் தவமுகிவர் வேதியர் கள் தழைத்து வாழும், தேவர்குழா மிகநெருங்கி யறுதின முஞ் சிவபூசை சிறப்பாய்ச் செய்து, மூவுலகுங் கொண்டா டப் பெருவேள்வி முடித்துமறை முழக்க வோங்கும். (2)

லிரையெறியும் பூம்புகட்டு நெட்டிதழ்த்தா மரைமுறு க்கு விண்டு செந்தேன், திரையெறியும் நீர்த்தடத்திற் குட வளைவெண் மணிவிரிக்குந் தெண்ணி லாவெண், னிரையெ றிய வான்முகட்டி லுதித்தெழுந்த தவநிலா நிறைக்குந் திங்கட், புரையுமெனக் கருங்குவளை செங்குமுதம் வெண் குமுதம் பொதிவாய் விள்ளும். (௩)

கார்படிந்து முழக்கமிடச் சந்தனா டவிப்பொதும்பர் கமழ் பூங் கொம்பு, ரோர்படிந்து தலையசைக்கச் சுரும்பினங் கள் வண்டினொடு மிசைகள் பாட, நீர்படிந்த பூந்தடத்துத் தெண்டிரைகள் முழுவெனவி நிரப்ப நீடு, சீர்படிந்த தோகைமபி னடனமிடும் வளம்பொருந்திச் சிறக்கு மாதோ.

ஆயிரஞ்செங் கதிர்பரப்பிக் குணதிசையி னுதயகிரி யத னிற் றேன்றி, மாயிருஞ் லம்பொதிந்த அந்தகா ரப்படல வரைப்பை நீக்கி, மேயபெரும் புகழ்படைத்த வொற்றையா ழியந்தேரோன் வெயில்வி சாமல், ஆயவிம படம்போர்த்த வதிசயமொன் றீறுதிங்க ளமைந்து நீடும். (௪)

கூறுசிவ கேதார கேத்திரத்தில் மறையோர்த்தங் குலத் திற் றேன்றி, விறுபெறு சதூர்வேத வித்தாகி யிருந்துமதி விடனா மென்ன, ஆறுபடு பாதகமுங் காதகமு முஞ்ந்ரி னன்பே ருரைக்குங் காலே, மாறுபடு கின்றதன்ம க்த னென்போன் வரன்முறைந்ம வழுவி யாங்கே. (5)

அறுசுவையுண் டியின்வேட்கை ரித்தமுந்தென் னு புலத் தவருணயின் றும் நன்மை, புறுபெரியோர் தன்மையிகழ்ந் தும் பரத்துரோ கம்புரிந்து முயர்ச்சயாசி, மறுவறுவே ட் தரித்து மன்னவந்தம் மாச்சிரம மடங்க டோறுங், குறுகி யவர் கமண்டலமுந் துவர்க்கலையுந் தினந்திருடிக் கொள்ளி கொண்டும். (எ)

சண்டாள வடிவெடுத்துக் கேதாரத் திருக்கோயில் தன்னி லேகி, புண்டாய வடிசிலெலாங் கவர்ந்துண்டு மிழிந்தமது வுடனு னுண்டுங், கண்டாரெ லாமிகழ வேதியர்கள் மனை தோறுங் கன்னமிட்டுக், கொண்டாடை நவநிதியுந் திருடி விலை மடந்தையர்க்குக் கொடுத்து மப்பால். (அ)

துஞ்சு குல மங்கையரைக் கற்பழித்துஞ் சொற்பழிக்குத் துணிந்தும் பாவ, மிஞ்சியொரு மூன்றாண்டு கைக்கோள விலைமாதை விருப்பி னுல்லைத், தஞ்சதலி லாதுமதுக்குடித் துனுண் டிழல்வதுகண் டரசன் சிறிச், சஞ்சரியா வண்ண மது முறைதெரிந்தத் தலங்கடக்கத் தள்ள லோடும். (க)

வீறுபுகழ்க் காசிசென்றும் வேதியர்தம் மனைபுகுந்து வியன்பொன் னாடை, கூறையிலை தினந்திருடி வேசியர்க்கு நாடோறுங் கொடுத்தும் வாளா, தூறுசொலு மஞ்ஞான விடருடன்கூ டித்திரிந்துந் தூது, சென்றும், நாறு, புலால் மதுபானம் விலைமாதர் மனைதோறும் நண்ணி யுண்டும். (ட)

கூனகத்தில் வழிப்பறிகள் புறித்துண்டும் வேடருடன் கைகில்லேந்தி, மாடுனுமி வராகமும்பல் கொன்றுதின்று மவரு டனே வருட மூன்றங், கினமுடன் சஞ்சரித்தும் பிராமதத்தி செய்துவிபாரு னெடுத்து மீசர்க், கானதிர வியங்கவர்ந்துங் கொடும்பாவும் பணாட்செய் தலைந்து மப்பால். (கக)

ஊழ்வினையால் வேணீசர் சந்நிதியிற் பிரயாகை யுயர்தி
ரத்தி, லாழ்புனலிற் றிருவேணி சங்கமத்தில் மாகமதி யத
னிற் றுழ்ந்து, மூழ்கியடுங் குளிராலே யுடவினைவிட் டுயிர
கல முதற்றான் செய்த, தாழ்வில்கொடும் பவமிழக்கச்
சொல்லரிய பெருநிரயத் தன்னில் வீழ்ந்தான். (கஉ)

வீழ்ந்துபல நாள்நாகத் ததுபவித்த தன்மசுதன் மீண்டு
மிக்கா, யாழ்ந்தபெருந் தவக்கடலைக் கரைகடந்து மும்மலமு
மகற்றி ஞானஞ் சூழ்ந்தபெருங் கருணையினை தீசரரை
வாதித்தார் துகிலுந் தெண்ணீர், தாழ்ந்தபெருங் கமண்டல
முந் துவர்க்கலையுந் தினங்கவர்த்த தன்மை யாலே. (கங)

உந்துபழ வினைத்தொடர்ச்சி துரந்திழுக்கத் தடங்
கடல்கு முலகின் வெம்மைச், சந்ததமு மகலாத கொடுத்தழ
லின் வடிவாகிச் சால நீடு, விர்தநெடுங் கிரிச்சார்பின் வியன்
மரங்கள் சிறிதுமின்றி மேவு நாகம், பைந்தழல்வெம் புரியா
கிப் பதைபதைக்குங் கொடும்பாலைப் பரப்பிற் றேன்றி. ()

நீண்டஇருள் வடிவாகிச் செந்நிறத்த குஞ்சிபுமாய் நில
வக் கோட்டிக், காண்டொறுங்காண் டொறும்வெருவ விதழ
துக்குங் கடையெயிறுங் கனல்போற் கண்ணும், கூண்ட
துணை நாசிகையிற் கொழும்புகையின் படல்பிழம்பக் கொலை
யின் செய்கை, பூண்டவிராக் கதனாகச் சென்மித்தான்
திரைக்கடல்குழ் புகியோ ரஞ்ச. (கரு)

போல்லாத புலைத்தொழிலுங் கொலைத்தொழிலு நா
டோறும் புரிந்து பாரி, னல்லோர்க ஞ்ளநடுங்கிப் பாதகமோ
ருருவரக நண்ணிற் றென்ன, எல்லாரு மிகழ்ந்துரைப்ப விலங்
கினொடு பறவைகளு மிரங்கி யோட, வொல்லாது சஞ்சரித்
துக் கொடும்பாலை நிலங்கடொறு முலவிப் பின்னும். (கக)

துங்குநெடு நாக்கோடுந் துடிதுடித்துக் கொடும்பசியின்
சுடுதீ மண்ட, வோங்குநெடுங் கானகத்தி லிருபத்தைந் தான்
டலைந்து முணவொன் றின்றித், தாங்கலனா கிச்சிறந்த
நருமதையா நதிதீரந் தன்னி லோர்நாள், திங்ககலும் வாணி
சர் சந்நிதியிற் றெய்வகதிச் செயலால் வந்தான். .(௧௭)

சேர்ந்துமுன மிருநான்காஞ் செனனத்திற் சிவபூசை
செய்தபேறு, கூர்ந்ததவ மங்ஙன நாரதமுநியைக் கண்டிருகை
கூப்பிச் சொல்வான், வார்ந்தசடை முநிவரசிந் தாமணி
யே திருக்கருணை வடிவே யென்ற, ஞர்ந்ததுயர்க் கடலினுக்
கோர் புணையேயென் றென்றுதுதித் தடியில் வீழ்ந்தே. ()

வினவுதியான் முற்பவத்தின் தன்மசுதன் எனும்பேரான்
வேதமென்னுங், கணைகடலைக் கரைகண்டேன் கரைகாணுப்
பாதகஞ்செய் கருமந் தன்னாற், சனமனைத்து நடுநடுங்க இரா
க்கதனாய்ச் சனித்தேனெத் தவமோ வுன்றன், வனசமலர்ப்
பதங்கண்டேன் கரையேறும் வகைதெரிந்து வழுத்து
கென்ன. (௧௯)

. அவ்வுரைகேட் டருந்தவனும் நாரதமா முநியவனுக்
கருளிச் சொல்வான், வெவ்வினைபி ராக்கதனாய்ச் சென்மித்
தா யெதிகள்துகில் வேற்றோர் சோமன், வவ்வியுறு பாதகத்
தா னுமுன்றனையப் பவமொழிந்தாய் வந்திங் கெம்மைச்,
செவீவிதிற்கண் டாதனாற் கின்னமொரு பிறப்புளது
செப்பக் கேட்டி. (௨௦)

கன்னமிட்டுப் பொருள்கவர்ந்துந் துறவிகள்கற் றோர்
கலிங்கங் கவர்ந்தும் பாவம், இன்னமட்டென் றுரைக்கரிதா
ய்ச் செய்ததனால் னெண்ணுருவா யெடுப்பாய் சென்மம், முன்
னமைத்த சிவபூசைப் பலத்தாலித் தலத்தில் வந்தாய் முதல்

வா ணேசர், சன்னிதிக்க ணருமதையி லொருகணநீ யமிழ்ந்
திடிவிச் சன்னந் தீரும். (உக)

பூதலத்தில் மிக்கான காவிரிக்கும் வடகரையாம் புதித
நீடுர், மாதலத்தி லாநந்த திர்த்தமடு வினிலலவன் வடிவாய்த்
தோன்றிக், காதலுடன் கானநிர்த்த சங்கரரைப் பூசைசெய்
யக் கருதி யாங்கே, மேதகுமவ் வனத்திலுறு பன்மலரால்
வெள்ளொருக்கின் வியன்பூ வொன்றால். (உஉ)

மறைபுகர்ச டாக்கரத்தா லருச்சீனைசெய் பூருவத்தில்
மழுமா னேந்தும், இறைபுரைத்த சிவபூசை யெட்டுவிதமு
ளதெனவு மியம்பு நீரோய்க், கறைதவிருஞ் செங்கழுநீ ரோ
டையுடன் சூரியபுட் கரணி வாச, நிறைதருநீர்ச் சந்திரபுட்
கரணிபடிந் தறுதினமும் நியமத் தோடும். (உஊ)

மேலுலகத் திமையோருங் கயிலைபல வெனமருள விச
ம்பி னோங்கும், வாலுகஞ்சேர் மகிழ்வனத்திற் சிகதலிங்கந்
தனையொருநீ மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, நாலுலட்ச சதமுவா
யிரத்திருநூ ருண்டுமல்லால் நற்கி ரேதச், சீலபுகத் தந்தத்தா
யிரவருடம் பூசைபுரி சிறப்பி னோடும். (உச)

நீயியற்று சிவபூசைப் பலனாற்கற் கடசென்ம நீங்கி
யந்தத், தூயமகிழ் வனத்திலுயர் சிவசாரூப், பியமடைவாய்
சொன்னே னென்ன, ஆயவநக் கிரகமது கைவினை யிண்ணி
சையி னமுதஞ் சோரக், காயமுழு நிலவெறிக்க வம்முநி
வன் திருச்சயிலங் கண்ணுற் றானே. (உரு)

அந்தவுரை கேட்டகல்வாய்ப் பிறையெயிற்றுச் சுழல்
விழிக்கா ராக்க னாங்கே, முந்துறுவா ணேசர்திருச் சந்திதியி
னருமதையா முழுப்பே ராற்றிற், சிந்தனையெல் லாமடக்கி

யொருகணப்போ தமிழ்ந்திருந்தான் சிவன்தன் மாய, முந்தி
டவக்கோரவடி வானநிசா சரசனன மொழிந்தான் மன்னோ.

வேறு.

அன்ன காஹிரி யாநந்த தீர்த்தத்தில்
மன்னு பொன்னிற மாய்வெள்வ யிற்றொடு
துன்னு கால்கலை நீண்டுது லங்கிட
நன்னி லம்புகழ் ஞானஞெண் டாகியே. (௨௭)

நித்த மாநந்த நீரினிற் சங்கற்பச்
சித்தி தன்னொடுத் தானங்கள் செய்தபின்
புத்தி யிற்றொடர் பூருவ வாசனைப்
பத்தி யால்மறை மந்திரம் பன்னியே. (௨௮)

வேறு.

நிரைத்தபசுந் தருப்பையினுற் பவுத்திரங்கை தரித்த
தற்பி னெறிவ ழாமல், விரித்ததிவ்ய :பரிமளவி பூதிதனை
யதருவண வேதந் தன்னி, லுரைத்தவுப நிததமீ சானுதி
யைந்துமந்தி ரத்தி னோடு, தெரித்தசடாகூரமோதித் தேக
மெங்கு முத்தூள னந்தான் செய்தே. (௨௯)

யிக்கதிரி புண்டரங்கள் தானங்கள் பதினெட்டின் விரு
ப்பாய்ச் சாத்தி, அக்குமணி வடமணிநதா நக்கரமந் திரமு
றையா லமல மாகூந், தக்கபரம் பொருளாகித் தழற்பிழும்
பா யோங்குமருட் சம்பு வான, முக்கண்ணை யுளத்திருத்தி
நாரதமா முநியுரைத்த முறையை யோர்ந்து. (௩௦)

அரியசிவ பூசைசெய வேண்டுபொரு ளத்தனையு மமை
த்து வேதந், தூரியசிவா கமமுரைத்த விதிமுறையிற் றவ
ரும னொழுகு தீம்பால், விரியுநறு மணங்கமழு முக்கணிசெந்

தேனிளநீர் வெள்ளை முத்தஞ், சொரியுமுழுக் கன்னலந்தீஞ்
சாறுசெழுந் தயிர்புதுநெய் சத்த நன்னீர். (௩௧)

அன்னநறுந் தும்பைமலர் முதலாய திரவியங்க ளனைத்
துஞ் சேர்த்துப், பொன்னவிர்செஞ் சடைமவுளி மகிழ்வனத்
துறைந்தருளும் புதிதர்க் கன்பாய்ச், சொன்னமுறை
பிறழாம லபிடேகஞ் செய்துசெம்பொற் றுகிலுஞ் சாத்தி,
மின்னியபன் மணிக்கலங்கள் புனைந்துபசங் கொன்றையந்தார்
வேய்ந்து பின்னும். (௩௨)

முக்கிளையில் வத்தளமுஞ் செங்கழுநீர் மலருநறு முள
ரிப் போதும், தக்கமகிழ் வனப்போதுஞ் சண்பகநாண் மலரு
மிளந் தளவும் வேரி, கக்குமுகிழ் விரியாத கரவிரச் செழும்
போதுங் கலந்து சூட்டி, அக்கதையு மணிந்துமறு வில்லாத
பசுந்தனிர்டெட் டறுகுஞ் சாத்தி. (௩௩)

திகழுமணித் தூபமுதற் சோடசமா முபசாரஞ் சிறப்
பாய்ச் செய்து, புகழுநறும் போனகமுஞ் செழும்பாலு மிளந்
தயிரும் புதிய நெய்யும், மிகவுமது ரம்பழுத்த வாழைநறுங்
கனியுமணம் விரிதே மாவின், தருமினிய கனியுமுது வருக்
கையினங் கனியுரிவே தனஞ்செய் தப்பால். (௩௪)

வேறு.

மலைவி லாதவ வாசவ நேசனே
மலைவி லாதவ வாசவ நேசனே
கலைநி லாமதிக் கண்ணிய லார்தொழங்
கலைநி லாமதிக் கண்ணிய னாதியே. (௩௫)

ஆயி ரங்கதி ராதவன் போற்றிய
தூய வேயுறு தோளுமை யாகிய

தாயொர் பாகத் தமைந்தருள் சண்முகச்
சேயை யீன்றருள் தேவர்கள் தேவ்னே. (௩௬)

தண்ணி லாவுமிழ் சந்திரன் பூசைசெய்
வெண்ணி லாவுமிழ் வெள்விடை யூர்தியே
யெண்ணி லாதவ ரென்ன விளங்கிய
வுண்ணி லாவு மொருதனி மூர்த்தியே. (௩௭)

வான கத்துறை வாசவன் பூசையால்
ஞான சித்தி நடத்தநு பூதியாய்த்
தேன்ம லர்ச்செழுஞ் செஞ்சடை யாடிடக்
கான நிர்த்தனஞ் செய்தமுகம் கண்ணனே. (௩௮)

பாச மேவும் பறவையின் பார்ப்பினை
யேசில் வாயிரை யாய்ப்பருந் திர்த்திடக்
காசில் வாவியிற் கண்டுப தேசுக்கும்
வாசம் வீச மகிழ்வன நாதனே. (௩௯)

அக்கு மாலை யணிந்த சடாடவிச்
செக்கர் மேனி திமிர்ந்தவெண் பூதியாய்
மைக்க ளத்து மறைமுத லேதடக்
கைக்க ளிற்றூரி போர்த்த கடவுளே. (௪௦)

கலைகுழைக்குங் கருத்துடை யார்தொழுஞ்
சிலைகுழைக்குந் திருநுதற் கொம்பனுள்
மலைகுழைக்கு மணிமகுடத்தினை
முலைகுழைக்கு முழுமணி மார்பனே. (௪௧)

பூவும் வாசமும் போலுல கெங்கணும்
மேவு ஞான விளக்கொளி யேயெம
தாவி போலு மருட்கட லேயுயர்
தேவர் போற்றிய செம்பொனின் மேருவே. (௪௨)

தோண்டு கொண்டு துதித்தடி யேனெனக்
கண்டு கொண்டு கருத்தி லிருத்தியே
வண்டு கிண்டு மலர்க்கம லாசனன்
பண்டு விண்டு பராவிய நாதனே. (ச௩)

லிருப்புஞ் சீர்மையும் வேண்டியெக் காலமும்
தருப்பொன் னாட்டவர் தாழ்ந்தடி போற்றிய
மருப்பைங் கூந்தல் டடக்கொடி பாகமாய்
திருப்புன் கூரிற் சிறந்தருள் தேவனே. (ச௪)

குங்கு மத்தடங் கொங்கைக் குவட்டுநீர்
செங்க யற்கட் சிலைதுதற் செய்யவாய்
மங்க லப்பங் கயப்பொன் வளைக்கையார்
தங்க ளிச்சைப் பலிகவர் சம்புவே. (ச௫)

புக்க வானவன் பூரண மாமதி
மிக்க வானவர் மேல்வெருண் டோடிட
முக்கண் மீதினு மூட்டுசெந் தீயுகத்
தக்கண் வேள்வி தடிந்தருள் சம்புவே. (ச௬)

வேன்றி வேளை நுதற்கண் விழித்தெரித்
தன்று காய்ந்த அருட்கட லேகுணக்
குன்ற மேநற் கொழுங்கனி யேமணி
மன்று ளாடு மகிழ்வன நாதனே. (ச௭)

வேறு.

என்றுபல தோத்திரங்கள் வழிபாடு தவறாம லியம்பி
யாங்கே, நின்றுதொழு மலவன்முனஞ் சிகதலிங்கத் தொளி
சிறந்த நிமலன் தோன்றி, யன்றுமுரி யுரைத்தபடி நாத்
கோடி மேல்நாலா யிரத்தி னோடு, துன்றுமிரு னுருண்டு
நமைப்பூசை புரிந்துமிகத் துதிகள் செய்தாய். (ச௮)

ஆதலா லுளமகிழ்ந்து நீகினைத்த வரங்கனெல்லா மனிப்
பான் மிக்க, காதலா லிங் குவந்தே மென்றுமகிழ் வனத்தமர்ந்த
கடவுள் கூறக், கோதிலா வருட்கடலே நிற்பதத்தைப்
பெறும்பேறு கொடுத்தி யென்னத், தீதிலாத் திருவு நலிற்
கருணையுட னினிதைக்கியஞ் செய்து கொண்டார். (சக)

அவ்வலவ னடைந்ததனி யடையாளம் பாவருங்கண்
டறிய லாகும், இவ்வலகி லெஞ்ஞான்றுங் கற்கடகத் திங்க
ளிற்சென் றெம்பி ரான்பால், செவ்விதிற்செய் பூசைபொன்
றகூடியமாகு மொருதரம்போய்த் தெரிசித் தோர்கள்,
வெவ்வினையாம் பிரமகத்தி முதலியகார் மதிபோல விடுபட்
ய்வார். (ரு)

அத்தருமச் சுதனரக்கன் வடிவாகிப் பின்புழைநி லலவ
னாகி, யித்தலத்திற் காணநிர்த்த சங்கரரைப் பூசைபுரிந் திலிங்
கத் தூடும், பத்திமிசூர் தேபபிப்ப மானகதை யுரைத்தன
மப் பால நேகஞ், சத்தியொடு மாலால சுந்தரிபூ சனைபுரிந்த
தகைமை சொல்வாம். (ருக)

அலவன் பூசைச் சருக்கம் முற்றும்.

11-ஆவது ஆலால சுந்தரி பூசைச் சருக்கம்.

இந்திரனா தியர்போற்ற எங்கள்மகிழ் வனத்தீசன்
அந்தமிலா வுலகையுட னுந்த நடம்புரியுஞ்
சுந்தரத்தை யெந்நாளுந் தொழுதுகாண் பான்கருதி
மந்திரசத் திகள்குழ வடகயிலை வரைநீங்கி. (க)

வேள்ளெயிற்று முழைப்பருவாய் வெம்மடங்கல் மிசை
யேறிக், கள்ளுயிர்க்கு நறுந்தொடையல் கமழ்ந்தோ ளெட்டி

லங்க, அள்ளிலைச்சு லங்கணிச்சி யதிர் துடிவாள் பரிசைகதை,
யொள்ளொளிக்கார் முகம்பகழி யுரகவளை கரத்தேத்தி. (உ)

பூதகணக் கடல்போற்ற புரிசடைக்கா டழகெறிப்பச்,
சீதமதிக் கொழூந்தொருபாற் றெள்ளமுதக் கதிர்விரிப்ப,
வேதமணிச் சிலம்பலம்ப மேகலைக்கண் கிணர்முரல, மாதவ
சந்திகள்கோடி சூழ்வரவை யகத்தில்வந்தாள். (ங)

கேதாரங் காசிமுதற் கிளர்தலங்கள் சென்றிறைவன்
பாதார விரதமுதற் பத்தியினுற் சேவைசெய்ந்து
மாதார கப்பிரம மந்திரத்திற் பொருளுணர்ந்தோர்க்
காதார மானவகு ளாரணியந் தனிலணைந்தே. (ச)

சாற்றரிய தடங்கடலி னகடுதனைக் கிழித்தோடி
யீற்றுனைந்து சங்கீன்ற இனவனைகள் கொழித்தெறிந்து
தோற்றுநெடுஞ் செம்பவளக் காடலைத்துத் துனியெறிநீ
ராற்றினுயர் காவிரிவா யாந்தப் புனலாடி. (ரு)

அடர்பரிய னிரைபோல அதிருநெடுந் திரையெறிந்து,
குடவளைவெண் மணியுதிர்ந்துக் குளிர்மதிபோல் நிலவெறிப்
பப், படர்சடைவண் டினங்குடைந்து படர்ந்தறுகால் மிதிற்
றாற்ற, மடலவிழுஞ் செங்கழுநீர் வாவியினு மினிதாடி. (சு)

குடம்புரையுஞ் சங்கமொரு கோடியரு கோடியுக்,
ளிடங்கொணெடுங் கரைமீதி லெழுந்துபலாக் கணியுதிர்,
முடங்கறுகால் குடைந்துது முளரிமலர்ப் போதினெடுந்,
தடங்கழுநீர் முகைவிரியுஞ் சந்திரவா வியினாடி. (ஏ)

. மடவனஞ்செங் கால்மிதிப்ப வள்ளுகிரால் மடல்கிழிந்து,
படியுநெடுந் திரைப்புனலிற் பச்சிளந்தா மரைவிரிய, இடை
யிடைபைங் காவியின்மே லெடுத்தெறிசெந் தேன்பெருகிக்,
கடிகமழுஞ் சூரியுபுட் கரணியினு மினிதாடி. (அ)

ஓங்கியதன் பேர்விளங்க வுத்தமமா முத்தரமேற்
காங்கிலகி மேன்மைத நு மருந்தீர்த்த மொன்றமைத்துத்
நீங்கறவே யதின் முழுகிச் செங்கனிவாய் மங்கைபங்கில்
நீங்கரிய மகாலிங்க நிலைமைபெறப் பூசித்தே. (க)

வானளவு முயர்ந்துதிசை வரப்பெல்லாஞ் சீனயிசிக்
கானநறு மலர் தூவிக் கமழ்ந்திலகு மகிழ்வனத்தில்
ஆனனமோ ரைர்துடைய அண்ணல்தமை புனத்திருத்தி
ஞானமுறை தவறாமல் நண்டனே வழிப்பட்டு. (ய)

சேங்கழநீர் நறுமலருஞ் சிறந்தகிளை முன்றுடைய
மங்களவில் வத்தளமு மகிழ்வனச் செழும்போதும்
கொங்குவிரி பங்கயமுங் குளிர்கொன்றைப் பொன்மலரும்
அங்கையினுற் கானநிர்த்த சங்கரரை யருச்சித்தே. (கக)

பன்முறையாஞ் சோடசமா முபசாரம் பரிமாறித்
தொன்முறைசை வாகமத்தின் சொன்னநெறி வழுவாமல்
நன்மறையா லுபநிடத மந்திரத்தால் நாவார
வின்மறைநன் னுதற்காளி தோத்திரங்கள் நிகச்செய்தாள். ()

அநிலைபின் மகிழ்வனத் தமர்ந்தருந் மெம்பெருமான்
மின்னிலகுங் கொடிமருங்குல் நிக்கஅதி காந்தியுடன்
பொன்னிலகு மால்விடைமேற் போந்தருள நமைத் தித்த
ண்ணிலைமை புகந்தனம்யாம் நல்குவரம் பெறுதியென்றே. ()

சீருலவுந் தாமரைப்பூந் திருத்தவிசின் விற்நிருந்த
காருலவு கருங்கூந்தல் வெண்மூரற் செங்கனிவாய்
ஏருலவு பாமடந்தை மணிநாவி லினிதிருப்பப்
பேருலகெ லாம்படைக்கும் பிரமதண்ட மொருகோடி. (கச)

அலையெடுத்த பாற்கடலி னறியுயிலோ டமர்ந்தபின்னர்,
கொலையெடுத்த இலங்கையர்கோன் கொடுமுடிக்கே யிலக்கா

கச், சிலையெடுத்தே வாளிதொட்டுச் செழுங்காணி பின்ன
டந்து, மலையெடுத்த நெடுமாலின் வலியதண்ட மொருகோடி.

திலகவா னுதற்பவளச் செய்யவாய் மையெழுதி
யிலகுகார் முகிற்கிணையா யிருண்டமலர்க் கருங்கூந்தற்
கலகவாள் விழிப்புளகக் களபமுலைப் பாகனென
வுலகெலா மெடுத்தேத்து முருத்ரதண்டம் ஒருகோடி. (கச)

மறந்திகழுந் சடர்ப்படைவாள் வடித்தகதிர் நெட்டிலேவேல்
கிறந்திகழ்கார் முகம்பரிசை நெடுந்திகிரி யடுங்குந்தம்
பிறங்கியமுத் தலைச்சூலம் பெருமுசலம் வெங்கணிச்சி
சிறந்தபல வத்திரங்கள் தேவதண்ட மொருகோடி. (கௌ)

ஞாயிறுதிங் கட்டுசெவ்வாய் நலந்திகழும் புந்தியொடு
மேயவியா முஞ்சிறந்த வெள்ளிகரி யோன்மிகவுந்
தியவிரா குக்கேது சேர்ந்தநவக் கிரகங்க
ளாயபல தண்டங்க ளனைத்தினைபுந் தவிர்த்தியென. (கஅ)

வேண்டுவரம் பலகொடுத்து விளங்குபுகழ் நீரைப்
பூண்டருங்காப் பென்னாளும் புரிதியெனக் கற்பித்து
நீண்டசடை முடிக்கடவு ணிறைந்திருப்ப வெப்போதும்
கூண்டகணத் துடன்காளி பத்தலத்திற் குடிகொண்டாள். ()

என்றுபெருந் தவச்சூத னியம்புதலு முளமகிழ்ந்து
நன்றிதென முரிவரெலாங் காவிரின் னுடாளும்
வென்றிதரு மொருசெங்கோல் விற்றற்சோழன் காதையெலாம்
ஒன்றியபே ருவகையொடு முரைத்தியென வுரைத்திடுவான்.

ஆலால சுந்தரி பூசைச் சருக்கம் முற்றும்.

12-ஆவது செம்பியன் பூசைச் சருக்கப் .

தழையு நீள்கினை மகிழ்வன நாதர் பொற் றுளைக்
கழையு டர்ந்தமால் யானையான் வளவர்கோன் கருதிக்
குழையு மன்புள பூசைகண் டருள்வரங் கொடுப்ப
மழைபொ ழிந்தவை முநிவர்காள் வழத்துவன் மன்னே. (1)

தடங்கொ ணீண்முடி சிறந்திடு சையமால் வரையி
னிடங்கொள் மாமக வெனத்துதித் தெழுந்துவாய் வெள்ள
மடங்கி டாதுபல் வரைகளை யகடுற வகழ்ந்து
மடங்க லோடுகைந் நாகழும் புரண்டிட வருமால். (2)

இலங்கு பூமகள் சிறப்புற மார்பிடத் தணிந்த
அலங்க லாமெனப் பொலிவு று மழகொடு பொருந்தித்
துலங்கு நீள்கரை யிருபுறந் தழைத்திடத் தோன்றி
நலங்கொள் நீள்கட லகடுற நண்ணிய தன்றே. (3)

பனிவ ரைக்கணின் சந்தகில் பலபல வரன்றி
நனிமி குத்திடு வளமெலாம் நசைபொடு கவர்ந்து
துனிவ கற்றிய முநிவரர் யாவருந் துதிப்பப்
புனித நீடுறத் துலங்கிடும் பொன்னிமா நதியே. (4)

சோன்ன நன்னவ நவமணி துலங்கிடக் கொழித்து
மன்னு நீன்புன லெறிதிரை வளமொடு பரந்து
தென்ன லைப்பிரி வாமென இருகரை சிறக்கப்
பன்னு காலொடு நதிகளும் பலபல பயக்கும். (5)

மன்னு வெண்டிரை வரிவளை நன்மணி கொழித்துத்
துன்னு வாலு க நிகர்த்திட இருகரை தொகுக்கு
மன்னை யாமென மன்னுயிர்க் கமுதளித் தருளும்
பொன்னி மாநதிப் பெருமையை யாவரே புகல்வார்? (6)

இந்த மாந்திப் புனல்பரந் திருகரைப் பரப்புப்
பந்த மார்பணைச் சாலியிற் பாய்ந்திடப் படர்வா
ணுந்து கன்னலைப் பொருதிட வோங்குநற் கதிர்கள்
புந்தி தேர்வுறு மாந்தரிற் பொலிவுற வணங்கும். (எ)

கரும்பு நீடிய கழுகெனப் பொலிந்துகா வென்ன
விரும்பு சீரொடு நலங்கிளர் சிறப்பொடு மேவி
யரும்பு வாய்விரிந் தலர்ந்திட விளரிக ளனந்தஞ்
சுரும்பு பாடிய பொழில்வளர் சோழநன் னாடு. (அ)

மலமெ லாமொழித் துயர்கதி வண்மையை நாடு
பலமெ லாமருள் கண்ணுதற் பரம்பொருள் பரிந்த
தலமெ லாஞ்சிறந் தடியவர் தனித்தனி போற்று
நலமெ லாங்குடி யிருந்தது சோழநன் னாடு. (க)

காவி டத்தினில் வான்முகில் தவழ்ந்துகண் துஞ்ச
மேவு நீள்கடல் சுற்றிய லேலியாய் விரிந்து
தாவு தற்கரி தாபிடஞ் சாலவே தழைக்கும்
பூவி டத்தினிற் சிறந்தது பொன்னிநன் னாடு. (ய)

அரிய சூட்டராப் பணமுடி யாயிரஞ் சமக்க
விரியு ள்புவி மாது நன் முகமென விளங்கிப்
பெரிய வானவ ருலகெனப் பெருகிய செல்வம்
புரியு நீணகர் பலவுள பொன்னி நன் னாடு. (கக)

வேறு.

அன்ன நாட்டுக்க ணிகல மாகவே
பொன்னி னீண்மதிள் சூழ்ந்தபொ லிந்திடுந்
தென்னு றந்தைத்தி ருநகர் மேவிய
மன்னர் மன்னன்வ ளவர்பி ரானரோ. (கஉ)

கிளரு நீதிக் கிரேதயு கத்தினில்
வளர்பெ ரும்புவி யாவும்வ ளம்பெற

தளர்வி லாதுத னித்தொரு கோல்செல
அளவில் கால மரசு புரிந்தனன்.

(க௩)

ஆறி லொன்று சுடமைய தாகவும்
வீறு நான்மறை யோர்கள் விளங்கவும்
ஊறு நீக்கி யொருகுடை நீழலிற்
நேறு நன்மனு நீதிசெ லுத்தினன்.

(க௪)

தேரியு நான்மறை செப்டும்வி திபு றை
வருண. நான்கும்வ ரம்பிக வொலுதம்
உரிமை செய்ய எண் ணுன்கற மோங்கிடச்
சுரபி புங்குடப் பால்கள்சொ ரிந்திட.

(க௫)

நீடு செல்வம்மி றைந்திட நீதியாற்
பீடு சாலும்பெ ரும்படை நான்கொடுந்
தேடு நான்கரண் சேர்த்துப் பகைசெகுத்
தாடல் கொண்டர சாரும் பருவத்தில்.

(க௬)

வகைசொல் கோள்பல வக்கிர மாதலால்
மிகவு நீள்மழை மேகம்வ றந்திடப்
பகர்ப சும்பயிர் பல்லுயிர் வாடுற
அகமெ லிந்தன ரம்புவி யோரெலாம்.

(க௭)

ஓது நீதியு றந்தையர் காவலன்
பாது காத்தப ரிசினு நன்றென
மாது பாகர்ம கிழ்ந்தப தியெலாஞ்
சீத மாயபி ஷேகங்கள் செய்தனன்.

(க௮)

வேறு.

குலவிரத மாதவர்கு ணக்கணமு கந்தோர்
குலவிரத மாதவர்கு ணக்கணமு கந்தோர்

நிலவினைய கற்றுமதி நேரியன கத்தார்
நிலவினைய கற்றுமதி நேரியன கத்தார். (௧௯)

நற்கடக போலகண நாயகனை யீன்றோர்
பொற்கடக மாகமுது போரரவ ணிந்தோர்
சொற்கடக மூவர் புகழ் தொன்மகிழ்வ னேசர்
கற்கடக மெய்யொடுகு லப்பவருள் செய்தோர். (௨௦)

வேறு.

வான ளக்கும கிழ்வன நாயகா
கான நிர்த்தன சங்கரர் கார்திசேர்
பானு வுக்குருள் ஈரும்ப ராபரர்
ஞான வித்தகர் தம்பதி நண்ணியே. (௨௧)

மன்னு பூசைவ மாமல்வி திமுறை
யுன்னு மன்டினு டன்புரிந் தேத்திப்பின்
என்னை யாளும்தி றைவனென் றேசெழும்
பொன்னி நாடன்பு கழந்தடி போற்றியே. (௨௨)

அண்ண லேயெனை யாளுங்க டவுளே
விண்ணின் மாரிவ றந்திட வேலைசூழ்
மண்ணி லாருயிர் வாடிவ ருந்தலால்
எண்ணி பெண்ணிபி டைந்ததென் னுள்ளமே. (௨௩)

உன்னை யன்றியு றுதுனை வேறிலேன்
மின்னு மாமழை வேண்டும்பு விக்കெனப்
பொன்னி நாடன்பு கன்றிட வாங்கனம்
என்னை யாளுடை யீசனி யம்புவான். (௨௪)

வளவ நின்பெரும் பூசைம கிழந்தனம்
அளவை பன்னிரண் டாயிர மம்பொனோர்

கிளரு மத்தொகை நெற்கலன் கேண்மையாய்
வினாயு நன்னில மின் றுவி டுத்தியேல். (௨௫)

நீயு ரைத்தப டிக்குநன் னீர்மழை
மாயி ரும்புவி யெங்கணும் வாழுவே
தூய மேகஞ்சு ரந்துநி ரந்தரம்
ஒய்வி லாதுபொ ழியவு தவுவோம். (௨௬)

என்றெ மீசனி யம்பிய வாய்மையை
நன்றி தாமென நன்கொடைச் செம்பியன்
ஒன்று பன்னிரண் டாயிர மொன்பொனெற்
குன்றி டாவினே பூமிகொ டுத்தனன். (௨௭)

அந்த வேலைய ரனரு ளாற்றிரை
முந்து வேலைமு கந்தெழு மேகங்கள்
சிந்து நன்மழை பூமிசெ ழித்திடச்
சந்த தம்பெருந் தாரைசொ ரிந்தவே. (௨௮)

நாறு கொன்றைம கிழ்வன நாதனை
யேறு கைத்தஇ றைவனை வாழ்த்தியே
கூறு தோத்திரஞ் செய்தங்கை கூப்பியே
தேறு மன்பொடு தன்பதி சேர்ந்தனன். (௨௯)

சேர்ந்த செம்பியன் பூசனை செய்ததும்
வார்ந்த மேகங்கள் வான்மழை பெய்ததும்
ஓர்ந்து ரைத்தனம் ஒங்குபுன் கூரன்பு
சார்ந்த விசன்ச ரிதையி யம்புவாம். (௩௦)

செம்பியன் பூசைச்சருக்கம் முற்றும்.

13-ஆவது திருப்புன்கூர்ச் சருக்கம்.

பாரிடைச் சிறந்து வானவர் தருவின் பண்புடை வள
மெலார் திரண்டு, சீர்பெறப் பொலிந்து மூவிரு பருவஞ்
செழுமல ரிடைவிடா தலர்த்தி, யேர்பெற நிவந்து திசையெ
லாம்படர்ந்தங் கிரவிபொற் றேரிடை மறுக்க, கார்தவழ் சினை
யின் மகிழ்வனத் தமர்ந்த கண்ணுதற் கடவுடன் நருளால். (1)

சேஞ்சுடர்ப் பரிதி கதிர்விரித் தனைய திகழொளி பரப்
பிய செவ்வே, லஞ்சலர்க் கிட்யே நெனவரு செங்கோ லபய
னம் மானிலம் புரந்து, மஞ்சென வழங்குங் கரதலச் சோழன்
மனமகிழ் வுறும்படி மாரி, யெஞ்சலில் பலநா ளிடைவிடா
துலகி லிரவொடு பகலெலாஞ் சொரிய. (2)

பூவுல கிடத்து மானிடர் முநிவர் பொன்னகர்க் கிறை
வனே முதலாய், மேவிரு நான்கு திசையுடைத் தலைவர் விண்
ணவர் யாவரும் வெருவிக், காவொடு சிறந்த மகிழ்வன நீரீர்க்
கறைமிடற் றண்ணல்முன் போந்து, நாவினிற் றுதிசெய்
தமலனே நம்பா லருள்புரி வாயென நவின்றே. (3)

படிமுழு தாளும் வளவர்கோன் பூசை பரிந்துநீ யளித்
தருள் மாரிக், கொடியகார் மேகம் விண்ணெலாம் பரந்து குரை
கடல் நீரெலாம்பருகி, பிடிமுழக் கெறிந்து கதிரொளி மறைய
எண்டிசை யிருள்படப் பொதிந்து, நெடியவில் வளைத்துத்
தழலென மின்னிப் பொழிந்தன நீணில மெங்கும். (4)

பொழிந்திடு மழைநீர் பகலிரா வென்று புகன்றிட
மயக்கியந் நீரின், அழிந்தது பூவின் மறையவர் செய்யு மறு
தொழிலாருயி ரநேகம், ஒழிந்தன இனிமே லரைக்கணந் தாழி
லுய்கிலே மென்கையே யதனால், மொழிந்தன மெமக்குன் பத
மலரல்லால் முறையிடற் கிடம்பிறி திலையே. (5)

இந்த வேளையினீ யிரங்கிலை யென்னி லிவ்வுல கனைத்
தையும் வேதன், முந்தைநாட் போலப் படைத்திடவேண்டும்
முதல்வனே மூலகா ரணனே, புந்தியாய் ஞானப் பொருளுமா
யைந்து பூதமாய் நாதமாய் நாத, னிந்துவா யுயிருக் குயிருமாய்
நிறைந்த விமலனே தேவர்நா யகனே. (ஈ)

அரியநற் றவத்தி னுயர்மிரு கண்டுக் கரும்பெறற் குழ
வியதாகி, யுரியமெய்ப் பொருணான் மறையவர் கருத்து
ளுணர்ந்தமார்க் கண்டனுக் கிரங்கிக், கரியநெட் டிருளின்
பிழம்பெனு நிறத்த கவையடிப் பகடுகைத் தெழுந்த, எரி
யனற் சமுல்கட் காலனை வீட்டு மிறைவனே தெய்வநாயகனே.

மறிந்தலை யெறிந்து வளைமணி கொழித்த வாரிதி நாப்
பணிற் பிறந்து, செறிந்தபல் லுயிரும் வானமு மண்ணுந்
திசைகளு மசைவில்பா தலமும், கறங்கெனச் சமுன்று நிலை
தடு மாறக் கடையுதத் தந்தக னென்ன, அறங்கெடத்
தொடர்ந்த ஆலகா லத்தை யமுதென நுகர்ந்த காரணனே. (ஐ)

போர்வலி மிகுத்த சூரனே முதலாம் புழைக்கைமா
வாரண முகத்த, தாருகன் தலையோ ராயிர முடைய தழல்
விழிச் சிங்கமா முகத்தன், வேரறக் குன்றந் துகள் படவேலை
வெளிபட வெற்றிவே லெறிந்து, கார்மயி லூர்ந்த கந்தனைப்
பயந்த கடவுளே கருணைவா ரிதியே. (கூ)

என்றடி தொழுவோர் தம்முக னோக்கி யிரங்கிய மகிழ்
வனத் தெந்தை, கன்றினுக் குருகு மாவெனச் சுரந்த கருணை
யங் கடைமடை திறந்து, துன்றிய வன்பின் பரிவொடு முன்
னந் தோன்றியே யஞ்சன்மி னென்னு, சென்றுநீர் திருப்புன்
கூரினிற் சேர்ந்து திகழ்சிவ லோகரைப் பரவும். (கௌ)

பூம்பொரி சிதறித் திசையெலாங் கமழும் பொலன்சின
விண்முக டளப்ப, வாம்பரி யேழு பூண்டபொற் றேரோன்
வழிதடு மாறிட வளர்ந்து, மேம்படுகாஞ்சா ரணியமென்பது
யாம் விரும்புறு பதிக்கெலா மிக்க, தாம்பதியதனில் வளர்சிவ
லோக நாதரா யமைந்தருள் செய்வோம். (கக)

அத்திருத் தலத்தி லேகுமின் என்று மகிழ்வனத் தமர்ந்து
வீற் றிருந்த, பைத்தஞ் டடரவ கங்கண மணிந்த பங்கயச்
செங்கையெம் பெருமான், சித்தமொத் தியம்பத் தேவர்கள்
முதிவர் திசையுளோர் யாவருந் திரண்டு, கொத்தலர் திருப்
புன் கூரிலே சித்தங் குறையெலா முறையிடத் தொடங்கி.)

வேதனே திருமா லயன்முத லறியா விமலனே மன்று
ளா டியபொற், பாதனே வெள்ளிப் பொருப்பில்வீற் றிருக்
கும் பரமனே பால லோசனனே, போதனே மழுமான் றிருக்
கரத் தேந்தும் புநிதனே பசுபதியான, நாதனே திருப்புன்
கூர்ச் சிவ லோக நம்பனே சரணெனப் பணிந்தார். (கங)

வேறு.

பணிந்திடு மடியவர் முன்னம் பானிலா
வணிந்திடு சடைமுடி யண்ணல் தோன்றியே
துணிந்திடு மன்பினீர் சொரியு மிம்மழை
தணிந்திடு மாற்றினிச் சாற்றக் கேண்மினோ. (கச)

பன்னிரண் டாயிரம் பசும்பொ னத்தொகை
துன்னிய நற்கலந் துலங்கு நெல்வினை
நன்னில மகிழ்வன நாதர்க் கீந்தபோல்
மன்னிய வெமக்குரீர் வழங்கு வீரெனில். (கரு)

கோரமா மழைதனைக் குறைத்து வேலைகூழ்
பாரினில் விளங்கிய பருவந் தேற்றுமே

சீருறு சராசரஞ் செழிக்க வென்றுநன்
மாரிபெய் திடவரம் வழங்கு வோமென்றார். (க௯)

அவ்வுரை கேட்டலு மகம கிழந்தவர்
செவ்வுரைச் செம்பியன் திருமுன் செப்பியே
யிவ்வகை நன்னில மியல்பின் வாங்கியே
நவ்விசேர் கரத்தினூக் கன்பி னல்கினார். (க௯)

அக்கண மடர்மழை யல்லல் தீர்த்திட
முக்கண னருள்செய்து திங்கள் மும்மழை
யிக்கடற் புனியெலா மென்றும் பெய்யவே
மக்களுந் தேவரு மகிழ்ச்சி யெய்தியே. (க௯)

ஓங்குபுன் கூர்ச்சிவ லோக நாதரைத்
தேங்கிய காதலிற் சிந்தை செய்துசீர்
தூங்குமெண் ணுன்கறந் தொலைவி லாவகை
பாங்குடன் புரிந்துதம் பதியி ளண்ணினார். (க௯)

இவ்வண மகிழ்வனத் தெந்தை யேர்பெற
நவ்விசேர் கரச்சிவ லோக நாதரா
யெவ்வமில் திருப்புன்கூ ரிடத்து நாடொறுஞ்
செவ்விதற் பொருந்தியே சிறந்து வாழ்வரால். (௨௦)

திருப்புன்கூர்ச் சருக்கம் முற்றம்.

14-ஆவது தீர்த்தச் சருக்கம்.

மருவிய திருப்புன் கூரை மகிழ்வனத் தெம்மா னன்பின்
விரவியெஞ் ஞான்று மேவி விளங்கிவீற் றிருந்த வாறுஞ்
சொரிமழைக் கோரந் தீர்த்து நன்மழை சுரந்து பெய்த
பரிசுயிங் குரைத்தேந் தீர்த்த மொன்பதும் பகர லுற்றும்.

வேறு.

மன்றல்நீ றீர்ப்பெரு வரைப்பு நாடிடி
 லொன்றரை யோசனை யுள்ள தவ்வயின்
 நன்றிசேர் திருப்புன்கூர் நாதர் தம்மைபும்
 என்றுநன் மகிழ்வனத் திறையென் தேத்துவார். (உ)

இப்பெருந் தலத்தினி லெய்து தீர்த்தங்கள்
 அப்பகீ ரதியென அறைபு நான்மறை
 மெய்ப்பரம் பொருளென விளங்கு மத்திறஞ்
 செப்புதற் கெளியதோ சேடற் காயினும். (ங)

வளங்கெழு மலர்ச்சினை மகிழ்வ னத்தினிற்
 களங்கமில் கிழ்த்திசை கான தீர்த்தனர்
 விளங்கிய தென்றிசை தேவ லிங்கமேற்
 குளங்கனி காளியன் றுவந்த லிங்கமே. (ச)

உத்தர மேற்றிசை யுவந்து சூரியன்
 மெய்த்தவப் பூசைகொ ளிலிங்க மேவுமால்
 அத்தலத் திலிங்கத்தை யகில மேற்றெரி
 சித்தவர் பவவினை தீர்ந்து வாழ்வரால். (ரு)

மதிதவழ் சடைமுடி மகிழ்வ னப்பிரான்
 அதிககாந் தியுடன மர்ந்து வாழ்வுறும்
 பதிபெறுஞ் சினகரப் பரப்பின் கிழ்த்திசை
 கதிதரு மிந்து புட்கராணி மன்னுமால். (சு)

மன்னிய சந்திர வாவி மூழ்கினோர்க்
 கின்னலும் பவங்களு மீழை பாவமும்
 வன்னியிற் றாறென மாய்ந்து போமெனப்
 பொன்னவீர் சடைமுடிப் புரிதன் கூறினன். (எ)

தேங்கிய மலர்மகிழ் வனத்துத் தென்றிசைப்
பாங்கரி னிந்திர தீர்த்தம் பண்புடன்
ஒங்குமந் நீரிடை மூழ்கி னோர்பவம்
நீங்குவ ரைந்தரு நீழல் நீங்கிலார். (அ)

சார்ந்தவுத் தரதிசை தனக்கு மேற்கதாய்ச்
சேர்ந்திடு பத்திர காளி தீர்த்தமே
லார்ந்ததி லாடினோ ரல்லல் நோயற்றுக்
கூர்ந்துவாழ் மெய்துவர் குபேர மென்னவே. (ஆ)

பரவிய மேற்றிசைப் பாங்கர் நீங்கதிர்
இரவிபுட் கரணியொன் றிலங்கு மாங்கதில்
விரவியே தோய்ந்திடில் விளங்கி மும்பரப்
பிரமரு பப்பெரும் பேறு நண்ணுவார். (இ)

மறைபுகழ் மகிழ்வனச் சுற்றும் வண்டிசை
நிறைதரு செங்கழு நீரி னோடைசூழ்ந்
துறையும்ப் புனல்படிந் தோர்கள் கார்தவழ்
கறைமிடற் றண்ணல்வாழ் கபிலை சேர்வரால். (கக)

அசைவிலா இந்திர தீர்த்தத் தக்கினி
திசையினில் முநிவரர் தீர்த்தஞ் சேர்ந்ததி
விசைபெறப் படிந்தவ ரின்ப மெய்தியே
விசையினி லிந்திர வியவஞ் சேர்வரால். (கஉ)

குளிர்தரு மகிழ்வனங் குலவு காவிரித்
தெளிபுன லாந்ந்த தீர்த்தந் தென்றிசை
கிளர்தரு மதன்பலன் கீர்த்தி யாவையும்
ஒளிதிகழ் பாரினி லுரைக்கற் பரலதோ. (கங)

நிருதிதன் மூலையி னிறைந்து நீரறுப்
பரிதிசுண் டத்தினிற் படிந்து னோரெலாஞ்

சுருதிகள் காணெணைத் தொல்லை வானவன்
சுருதுறு தண்பெருங் கயிலை சேர்வரால். (கச)

திருந்துமீ சானரார் தேவர் தன்றிசைப்
பொருந்துறு வருணன்மா தீர்த்தம் போந்ததிற்
பெருந்தவப் பேற்றினால் மூழ்கப் பெற்றவர்
வருந்திடா திந்திரன் வடிவ மெய்துவார். (கரு)

இப்பெருந் தீர்த்தங்க ளென்னு மொன்பதுஞ்
செப்பிடில் நினைத்திடிற் றெரிச னஞ்செயில்
ஒப்பிலாப் பரகதி யுறுவர் மூழ்கினோர்
மெய்ப்பலன் யாவரே விளம்பு வார்களே? (கக)

வேறு.

பூமகட் கணியாய் மன்னும் பொன்னிதழ் பொலிந்த நீரீர்க்
காமரத் தொகுதி பாடுங் கடிகமழ் மகிழ்வனத்திற்
றேமரு கடுக்கை மலைச் செஞ்சடைக் கடவுட்போற்றிப்
பாமரு கதைகள் யாவும் பரிவுடன் பகர்ந்தே னென்றார். ()

துலங்குமிக் கதையைக் கற்றோர் சொற்றவர் கேட்கப்
பெற்றோர், இலங்கிய புத்த கத்தி லெழுதியே பூசித் தோர்
கள், நலங்கெழு புணியில் வாழ்ந்து நான்குதிக் கொருகோ
லோச்சி, யலங்கல்சேர் கற்ப கத்தி னரசுயிற் றிருப்பர்மாதோ.

வாழிநான் மறையோர் தேவர் வாழிசெங் கோல்செய் மன்னர்
வாழியேழ் முகிற்கு ழாங்கள் வாழிமுற் சமய சைவம்
வாழிபுன் கூர்சேந்நாடு வாழிமெய்த் தலந்தா னீகர்
வாழிமுத் தமிழ்தோர் நீரீர் மகிழ்வன நாதர் வாழி. (கக)

தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

நாரணக்குடை சின்னவடமலைய பிள்ளைஐயன் அவர்கள்
பாடின நீள்த்தலபுராணம் முற்றிற்று.

முனையவார் நாயனார் புராணம்.

(பெரிய புராணம்)

மாறு கடிந்து மண்காத்த வளவர் பொன்னித் திருநாட்டு, நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளி னனைவாய் திறந்து பொழிசெழுந்தே,* னாறு பெருகி வெள்ளமிடு மள்ளல் வயலின் மள்ளருமுஞ், சேறு நறுவா சங்கமமும் செல்வநீரீர் திருநீரீர். (க)

விளங்கும் வளமைத் திருநீரீர் வேளாண் டலைமைக் குடி முதல்வர், களங்கொண் மிடற்றுக் கண்ணுதலார் கழலிற் செறிந்த காதன்மிகு, முளங்கொ டிருத்தொண் டிரிமையினி லுள்ளார நள்ளார் முனையேறிந்த, வளங்கொ டிறைவ ரடியார்க்கு மாறு தளிக்கும் வாய்மையார். (உ)

மாற்றார்க் கமரி லழிந்துள்ளோர் வந்து தம்பான் மாநிதிய, மாற்றும் பரிசு பேசினு லதனை நடுவு நிலைவைத்துக், கூற்று மொதுங்கு மாள்வினையாற் கூலி யேற்றுச் சென்றெறிந்து, போற்றும் வென்றி கொண்டிசைந்த பொன்னுங் கொண்டு மன்னுவார். (ங)

இன்ன வகையாற் பெற்றநிதி யெல்லா மீச னடியார்கள், சொன்ன சொன்ன படிநிரம்பக் கொடுத்துத் தூய போனகமும், கன்ன னறுநெய் கறிதயிர்பால் கனியுள் னாறுத்த கலந்தளித்து, மன்னு மன்பி னெறிபிறழா வழித்தொண்டாற்றி வைகினார். (ச)

மற்றின் நிலைமை பன்னெடு நாள் வைய நிகழ்ச்செய்து
வழி, யுற்ற வன்பின் செந்நெறியா லுமையான் கணவன்
திருவருளாற், பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து பிரியா வுரிமை
மருவினார், முற்ற வழந்த முனையவோர் என்னு ளாம முன்
னுடையார். (டு)

வ ச ன ம்.

“சோழநாட்டிலே, திருநீரிலே, வேளாளர் குலத்தி
லே, சிவனடியார்க ளிடத்தே மிகுந்த பத்தியுடைய ஒரு
பெரியவரிருந்தார். அவர் சத்துருக்களுடைய போர்முனையி
லே தோற்றவர்கள் தம்மிடத்தில்வந்து கூலிபேசினால், அவர்
களுக்காகப்போய்ப் போர்செய்து வென்று, பொருள் சம்பா
தித்து, சிவனடியார்க ளுக்குச் சொன்ன சொன்னபடியே நிரம
பக் கொடுத்து, அவர்களைத் திருவமுது செய்வித்துக் கொண்
டிருந்தனர். அதனால்வருக்கு முனையவோர்நாயனார் என்னுந்
திருநாமம் உண்டாயிற்று. அவர் நெடுங்காலம் இவ்வருண்ம
யாகிய திருத்தொண்டைச்செய்து கொண்டிருந்து, சிவபதம்
பெற்றார்.”

